

Chandruvaranji · Rajadevanji

நீலங்கொ

அரசாங்க சமாச்சாரப் பகுதியால் வெளியிடப்பட்டது

மலர் : 13 இதழ் : 4

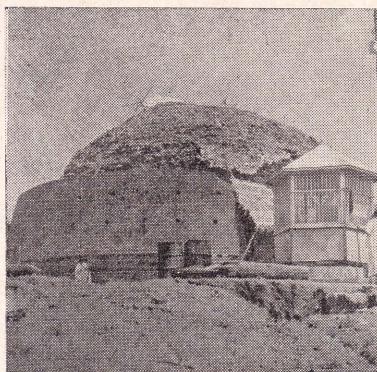
மாசு, 1961

விலை : சதம் .15

A. Dagar Rao. L. M. J.

அட்டைப் படம்

தென்னிலங்கையில் சிங்கள மன்னரின் ஆட்சிப் பீடமாக விளங்கிய உருகுணப் பகுதிக்கும் கிரிவிகாரைக்கும் நீண்டகாலத் தொடர்புண்டு. மகுள்சாய் (மங்கல விகாரை) என மறு நாமம்பூண்ட கிரிசைத்தியம் உருகுணப் பகுதியின் வாழ்வையும் தாழ்வையும் கண்டுள்ளது. உருகுண தனது இழந்த புகழை மீளவும் பெறவேண்டுமானால், அதன் நடு நாயகமாக விளங்கும் கிரிவிகாரை புனருத்தாரணன் செய்யப் படவேண்டுமென்ற நம்பிக்கை தென்னிலங்கை மக்களிடையே நிலவிவந்தது. கதிர்காம முருகன் தேவாலயத்துக்கண்மையில் உள்ள கிரிவிகாரையைச் சைவர்கள் “குரன்கோட்டை”

என்றழைப்பது வழக்கம். கதிர்காம குருப்பு வைத்து வாய்த்து வேண்டும் காணலாம். புராதனப் பெருமை வாய்ந்த கிரிவிகாரையைப் புனருத்தாரணன் செய்யும் திருப்பணியை இலங்கைப் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் ஆரம்பித்துவைத்தார்கள். தென்னிலங்கையில் சிறந்து விளங்கிய கிரிவிகாரையின் படம் இவ்விதமின் அட்டையை அலங்கரிக்கிறது.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. பிரதம மந்திரியின் லண்டன் விஜயம்	3
2. கிரிவேஹர தாது கர்ப்பம்	5
3. திருவள்ளுவர் தின வைபவம்	6
4. திருவள்ளுவரின் கடவுட் கோள்கை	9
5. மகாலிங்க சிவத்தின் மலர் நிகர்மாட்சி	12
6. பண்டிதர் எடுத்த பரிட்சை	25
7. சென்னைச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாசம்	29

பொதுநல் அமைப்புப் பிரதமர்கள் மகாநாட்டுக்குச் செல்லு முன்னர் விமான நிலையத்தில் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவும் மகன் அனுராவும் இனத்தவருடன் கலந்து உரையாடுகின்றனர்.

பிரதம மந்திரியின் லண்டன் விலையும்

பிரதம மந்திரி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் சாம்ராஜ்யப் பிரதமர்கள் மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும் பொருட்டு மார்ச் மாதம் 4 ந் திகதி பிற்பகல் 3.30 மணியளவில் லண்டனுக்கு விமான மேற்கொண்டு வருகிறார்கள்.

கவர்னர் ஜெனரல், அமைச்சர்கள், பாராஞ்சமன்றப் பிரதிநிதிகள், இராஜதந்திரிகள் உட்பட பெருந் தொகையான மக்கள் இரத்மலானை விமான நிலையத்தில்கூடி பிரதமரை வழியனுப்பி வைத்தார்கள்.

பிரதமருடன் அவரது புதல்வர் அனுராவும் நிதி மந்திரி திரு பீலிகல் யஸ் பண்டாரநாயக்கா, திருமதி பண்டாரநாயக்கா, பிரதமரின் அந்தரங்கக் காரியதறிகி டாக்டர் எம். ரதவத்தை, பாதுகாப்பு அதிகாரி திரு. சந்திரசேகரா ஆகியோரும் சென்றுர் கள்.

மார்ச் மாதம் 5 ந் திகதி காலை பிரதமர் கோஷ்டி லண்டன் போய்ச் சேர்ந்தது.

சாம்ராஜ்யப் பிரதமர்கள் மகாநாடு பல வருடங்களாக நடைபெற்று வருகிறதெனினும், இம்மகா நாட்டில் இத்தடவைதான் ஓர் பெண் பிரதம மந்திரி முதன் முதலாகப் பங்குபற்றினார். இந்த அடுர்வ சம்பவம் இலங்கைக்கும் திருமதி. ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவுக்கும் பெருமையளிப்பதாகும்.

திருமதி. ஸ்ரீமாவோ லண்டன் போய்ச் சேர்ந்ததும் அந்நாட்டுப் பத்திரிகைகள் பிரித்தானிய வாசிகளுக்கு அன்னைரை அறிமுகஞ் செய்து வைத்தன. “ ரெவி விஷன் ” மூலமும் அவர்கள் எம் பிரதமரைக் கண்டார்கள்.

லண்டனில் நடைபெற்ற சாம்ராஜ்ய பிரதமர்கள் மகா நாட்டில் எமது பிரதமரும் சொற்பொழிவாற்றினார். ஆபிரிக்காவின் இன ஒதுக்கல் கொள்கையை வெகு வாக்க கண்டித்துப் பேசிய எமது பிரதமரின் சொற் பொழிவை இதர பிரதம மந்திரிகள் நன்கு பாராட்டினார். அனுபவம் வாய்ந்த பல பிரதமர்கள் மத்தி யில் எமது பெண் பிரதமர் சிறிதும் தயக்கமின்றி நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு இலங்கைக்குத் தனிப் பெருமை தேடித் தந்துள்ளது. இது போன்ற ஒரு

(5 ம் பக்கம் பார்க்க)

பிரித்தானிய முன்னாள் பிரதமர் அட்லி அவர்களை அல்லி மாளிலாகயில் இலங்கைப் பிரதமர் வரவேற்றுபசிக்கிறார்.

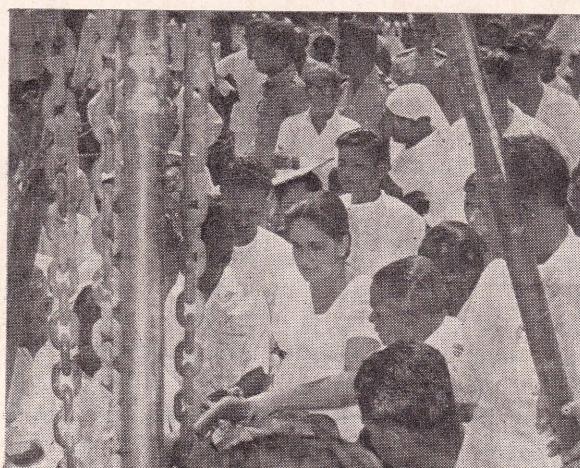
கிரி வேஹர தாது கர்ப்பம்

பெப்ரவரி மாதம் 27 ஆம் திகதி வெள்ளிக் கிழமை பகல் 11.07 மணிக்குச் சரியான சுபழுகூர்த் தத்தில், இலங்கைப்பிரதமர் ஸ்ரீமதி பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் கதிர்காமத்திலுள்ள கிரிவேஹர தாது கர்ப்பத்து புனருத்தாரணைப் பணியை அடிக்கல் நாட்டி ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். இந்தக்கிரிவேஹர விகாரையைச் சைவப் பொதுமக்கள் சூரண்கோட்டை என்றழைப்பது வழக்கம். கானகத்தில் காணப்படும் கதிர்காமக்கடவுள் கோயிலுக்கு அண்மையில் செல்லக்கதிர்காமத்துக்குச் செல்லும் பாதையில் இந்த விகாரையின் அழிபாடு காணப்படுகின்றது. கதிர்காமக்கோயிலைப்போலவே இந்தக் கிரி வேஹர விகாரையும் (பால்போன்ற வெண்மை நிறம் காரணமாக ஏற்பட்ட பெயர்போலும்) மிகவும் புராதனப் பெருமைவாய்ந்தது.

தென்னிலங்கையில் கதிர்காமத்தைத்தலைநகராகக் கொண்டு மகாசேன மன்னன் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் புத்தர் பெருமான் கதிர்காமத்தைத் தரிசித்தபடியால், அது புனித தலமாயிற்று என பெளத்தர்கள் நம்புகின்றார்கள். சைவமக்கள் கதிர்காமக் கந்தனுறையும் கோயிலை வழிபடச் செல் வதுபோலவே பெளத்தர்கள். கதிர்காமத்திலுள்ள விகாரையில் வணங்கச் செல்கின்றார்கள்.

உருகுஜையையான்ட துட்டகைமுனு எல்லாவர்மன்னாட்டன் போர்தொடுக்கமுன்னர் கதிர்காமக் கடவுளை வணங்கினால் எனவும், போரில் தனக்கு

கிரி வேஹர புனருத்தாரண வேலையை ஆரம்பித்துவைக்கிறார்
இலங்கைப் பிரதமர்.

வெற்றி கிட்டுமானால் கதிர்காமக்கோயிலைப் புனருத்தாரணங்கு செய்வதாகவுஞ் சபுதஞ் செய்து அவ்வாறே கதிர்காமக் கோயிலைத் திருத்திக்கட்டுவித்தானும். இந்தக் கோயிலுக்கு வடபாலில் இருப்பதுதான் கிரி வேஹர தாது கர்ப்பமாகும். இந்த விகாரை கட்டப்பெற்றுள்ள இடத்திலேதான் சில் மு. 615 ஆம் ஆண்டள வில் புத்தர்பெருமான் மூன்றாவதுமுறை இலங்கைக்கு வந்தார். அப்பொழுது அரசாண்டமகாசேன மன்னனுக்கும் அவனுடைய பிரசைகளுக்கும் புத்தர் பெருமான் தருமோபதேசன் செய்தார். இவனுக்குப்பின்னர் ஆட்சி புரிந்த வாசபன், கோதாபயன், மகாநாக காவந்தீசன், துட்டகைமுனு, மகாவிஜயபாகு, தப்புலன் முதலிய மன்னரும் இந்த விகாரையைத் திருத்திக் கட்டுவதில் ஈடுபட்டனர். துட்டகைமுனு கதிர்காமக்கோயிலையும் இந்த விகாரையையும் திருத்திக்கட்டினான் எனக் கூறப்படுகின்றது.

இந்த விகாரை அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்தில் அழிவுற்றது. 1760 ம் ஆண்டில் புனருத்தாரணவேலை ஆரம்பிக்கப் பெற்றது. பின்னர் தொல் பொருட்கலைப்பகுதியினரால் புனருத்தாரணவேலை ஆரம்பிக்கப்பெற்றது. இந்தவிகாரையின் புனருத்தாரணவேலைக்குப் பிரதமர் அத்திவாரக்கல் நாட்டி ஆரம்பித்து வைத்தார்.

பிரதம மந்திரியின்

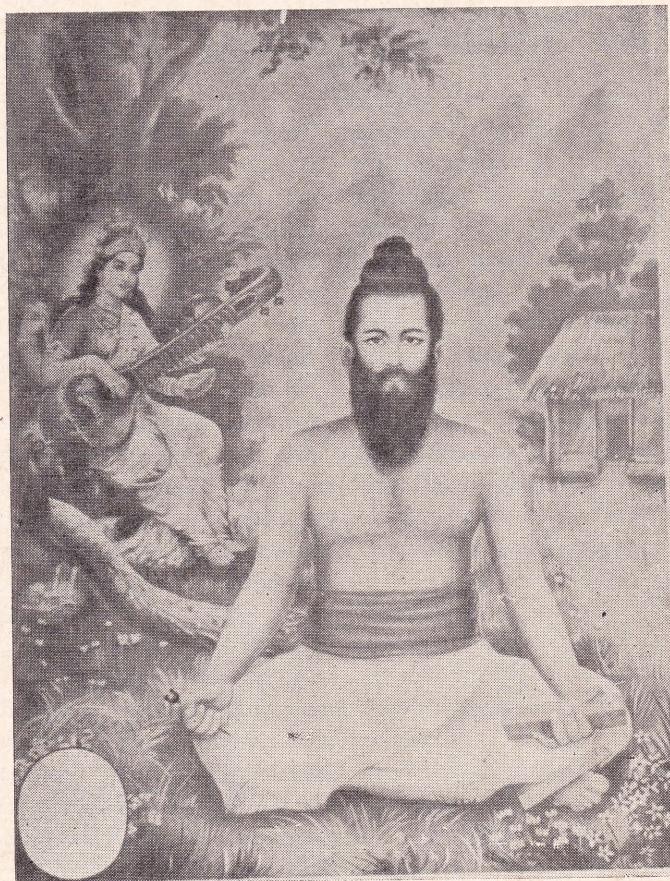
(4 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நிகழ்ச்சி இதுவரை இவ்வுலகில் சம்பவிக்கவில்லை யென்னாம்.

மேற்கு, கிழக்கு நாடுகளின் ஐக்கியம் வலுவடைய வேண்டியதன் அவசியத்தையிட்டும் நமது பிரதமர் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்.

ஏற்குறைய 17 நாட்கள் லண்டனில் தங்கியிருந்த பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ அங்கு நடைபெற்ற பல விசேஷ வைபவங்களிலும், விருந்துபசரனைகளிலும் பங்குபற்றினார். மகாராணி எசிசெபத் அவர்கள் அளித்த ஓர் மாபெரும் விருந்தில் நம் பிரதமர் கலந்து கொண்டார்.

மார்ச் மாதம் 23 ந் திகதி திருமதி. ஸ்ரீமாவோ தாயகம் திரும்பியபோது பொது மக்கள் அமோக வரவேற்பளித்தார்கள். இலங்கைக்குக் கொரவம் தேடித்தந்த ஓர் பெண் பிரதமர் என்ற முறையில் திருமதி ஸ்ரீமாவோ என்றென்றும் நினைவு கூரப்படுவார் என்பதற் கையமில்லை.

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனர்.

திருவள்ளுவர் தின வைபவம்

திருவள்ளுவர் தினம் இம்மாதம் நான்காம் திகதி தமிழ்கூறு நல்லுலகமெங்கணும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. கடந்த வருடம் பாரதநாட்டு அரசாங்கம் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனுரின் ஞாபகார்த்தமாக 17.2.60 ல் அன்றைன் உருவந்தாங்கிய தபால் முத்திரையொன்றினை வெளியிட்டுக் கொரவித்தது. பொதுமறையாகிய திருக்குறளை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர் உயர். திரு. பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களின் வேண்டுகோட்படி முதன்முதலிற் பதிப்பித்த (1868) ஸ்ரீல் ஸ்ரீ

ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள், திருவள்ளுவர் குரு பூசைத் தினம் மாசி உத்தரம் எனக் குறிப்பிட டிருந்ததையும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது. இதனைத் தக்க ஆதாரமின்றி வேறு தினத்திற் கொண்டாட ஒருசிலர் தொடர்ந்து கிளர்ச்சிசெய்து வந்தபோதி ஒம், உண்மைக்கு அழிவில்லை என்பது நிலைநாட்டப் படலாயிற்று. தென்னிந்திய சௌமயமங்களிலும், மயிலாப்பூர் திருவள்ளுவர் கோயிலிலும் மாசி உத்தரத் திலேதான் திருவள்ளுவர் தினம் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

திருக்குறள் இரண்டாம் பதிப்பின் அணிந்துரை

உயர்திரு. அ. உத்தண்ட ராமன்

“தானே முழுதுனர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளால்
ஆன அறமுதலா அந்நான்கும்—ஏனேருக்கு
ஊழின் உரைத்தார்க்கும் ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழில கென்னற்றும் மற்று ”

—நக்கீரர்.

“எல்லாப் பொருளும் இதன்பா வுளிஇதன்பால்
இல்லாத எப்பொருள் மில்லையால்—சொல்லால்
பரந்தபா வாலென் யயன்வள் ஞவனுர்
சுரந்தபா வையத் துணை ”

—மதுரைத் தமிழ் நாயகனூர்.

“முப்பாலின் நாற்பால் மொழிந்தவர்
.....தெய்வத் திருவள்ளுவர் ”

—கிரந்தையார்.

உலகத்தில் சாதி மதம் நிறம் நாடு கொள்கை காலம் முதலிய வேறுபாடுகள் இன்றி எல்லா மக்களுக்கும் வாழ்க்கைக்கக்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்த ஒப்பற்ற நீதிநால் திருக்குறள் ; மக்கள் எல் லோரும் உலகப் பொதுமழையாக ஏற்றுத் தம்தம் மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துக்கொண்ட பெருமை வாய்ந்த அறநால். அதனால்லன்றே,

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக் கேதந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு ” எனவும்,
“அறம் ஒன்றே தருமம் மெய்யின்பம் என்றநல்
அறிஞர் தம்மை அனுதினம் போற்றுவாம் ”

எனவும் பாடினர்.

திருக்குறளை மேற்கோள் காட்டாத அறிஞர்களும் நாலாசிரியர்களும் இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

“செய்தி கொன்றார்க்கு உய்தி இல்லென
அறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ ”

என ஆலத்தூர் கிழார் புறநாலூற்றுச் செய்யுளில் கூறியுள்ளார்.

தேவாரம், திருவாசகம், பெரியுராணம், திவ்வியப்பிரபந்தம், கம்பராமாயணம் முதலிய நால் கலிலும் திருக்குறள் கையாளப்பெற்றிருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

யிர்கள் எல்லாம் விழைவது இன்பமே. அது இம்மையின்பம், மறுமையின்பம், பேரின்பம் என மூவகைப்படும். இம்மை யின்பம், இல்லாம்க்கையிலேயே பெறும் இன்பம். மறுமை யின்பம் இப் பிறப்பின் நல்வினைகளுக்குரியதாக மறுபிறப்பில் எய்தும் இன்பம். பேரின்பமாவது பிறப்பிறப்பின்றிப் பேரா இயற்கையில் எய்தும் நிலைத்த இன்பம். “பிறப்புண்டேல் இறப்பது நிச்சயம்”. “வாழ்வா வது மாயம் இது மன்னைவது தின்னம்—பாழ்போவது பிறவிக் கடல்” என்றார் சுந்தரர். எனவே பிறவாமையே பேரின்பத்துக்கு வழி. அதனின்யே,

“பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு ”

“கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி ” என்றார் வள்ளுவர்.

அறம் மூவகை யின்பங்களையும் பயப்பது ; ஆகவே தான்,

“அறத்தினுாங் காக்கமு மில்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு ”

“அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம்
புறத் துகழு மில ” என்றார்.

மனம், மொழி, மெய்களால் அறஞ் செய்தல் வேண்டும்.

“ மனத்துக்கண் மாசில னதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற ”

“ முகத்தா னமரந்தினிது நோக்கி அகத்தானும்
இன்சொ லினதே அறம் ”

“ அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிய்ப் தில்லாயி னன்று ”

“ ஓல்லும் வகையான் அறவினை யோவாதே
செல்லுவா யெல்லாம் செயல் ”

என்றமை காணக.

திருவள்ளுவர் அறிவுறுத்திய அறநிலை திருக்குறள் முழுவதும் பரவிக்கிடக்கின்றது. அதனாலேயே புறநாதாற்றில் திருக்குறளை “அறம்” என்றார் ஆலத்தூர் கிழார். இறைவனையே “அறவாழி அந்தணன்” என்றார் வள்ளுவர்.

சமய வளர்ச்சிக்கும் பொது நலன்களுக்கும் சமார் 44 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் பல அறக்கட்டளைகளை நிறுவித் தக்க முறையில் பணியாற்றிவரும் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ—ஸ்ரீ—காசிவாசி அருள்நந்தித் தம் பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் மயிலைத் திருவள்ளுவர் ஆலயச் சார்பில் திருக்குறள் பதிப்புக் கட்டளை ஒன்று நிறுவியுள்ளார்கள். அவ்வாலய நிர்வாகத்தினர் இக்கட்டளையை நன்கு பயன்படுத்த இயலாம் விருந்த காரணத்தால் மக்களுக்கு நன்கு பயன்படும் வகையில் திருக்குறள் பதிப்புக்கள் வெளி யிடும் பொறுப்பு மடத்துக்கே திரும்பக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது இதுவும் இறைவன் திருவருளே !

திருக்குறள் உரையாசிரியர் பதின்மர். ஆனால், அவர்களுள் நால்வருடைய உரைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. பரிமேலமூகரூரை சிறப்பு உடையதாயினும் மணக்குடவர், பரிதியார், காலிங்கர் உரைகளும் ஒப்பு நோக்கி இன்புறத்தக்கவையே. ஆங்கிலத்திலும் பல பெரியார்கள் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். திருக்குறள்—உரைக்கொத்து அறத்துப்பால் என்ற பெயருடன் வெளிவரும் இந்நால் முதற் பதிப்புப் பெருவிரைவில் செலவாகி விட்டபடியால் இப்போது வெளி வருவது இரண்டாம் பதிப்பு. இதேபோன்று பொருட்பால், இன்பத்துப்பாலுக்கும் உரைக்கொத்துப் பதிப்புகள் வெளிவர இருக்கின்றன.* அதன்பின்னர் திருக்குறள் கருத்துக்களைப் பலதுறைகளிலும் ஆராய்ச்சி செய்வித்துத் தனிப்பதிப்புக்கள் வெளியிடவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுமென்று நம்புகிறேன். திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடம் ஸ்ரீ—ஸ்ரீ—காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்களுக்குத் தமிழுலகம் பெரிதும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

“ நயஞெடு நன்றி பரிந்த பயனுடையார்
பண்டு—பா ராட்டு முலகு ”.

“ தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார் ”

“ தேவர் குறனும் திருநான் மறைமுடிவும்
முவர் தமிழும் முனிமொழியும்—கோவை
திருவா சுகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஓருவா சுகமென் றுணர் ”

வாழ்க வள்ளுவம் ! வாழ்க உலகப் பொதுமறை
வாழ்க காசிமடத்தின அறக்கட்டளைகள் !
வாழ்க அதன் அதிபர் புகழ் !

— ஓளைவயார்.

19.3.1958.

*பொருட்பால் உரைக்கொத்து 14.1.1959 லும் காமத்துப்பால் 4.10.1958 லும் வெளிவந்தன.

திருவள்ளுவரின் கடவுட் கொள்கை

திருமதி. மகேஷ்வரி மகாதேவா, B.A. (Hons.)

திருவள்ளுவரைத் தெய்வப் புலவரென்றும் அவர் நூலைத் தமிழ்மறை என்றும் தமிழ்மலகம் பாராட்டி வந்துள்ளது. தமிழ் மொழிக்கே வள்ளுவர் தோன் நியதால் பெருஞ்சிறப்புண்டாயிற்று. “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என உகைம் முழுவதுமே போற்றி நிற்கும் வள்ளுவரின் தனிச்சிறப்பைப் பாடுகிறார் பாரதியார். ஒரு குலத்துக்கொரு நீதியைக்கூறும் நூல்கள் பல எழுந்த காலத்திலே எக்குலத்தினர்க்கும் பொதுவாய் நீதிகளைக்கூற முன்வந்தவர் வள்ளுவர். அவர் கூறும் ஒழுக்கங்களின் எந்நாட்டவரும் பின்பற்றி நடக்க வேண்டியவை. எக்காலத்திற்கும் ஒத்து இயலும் உண்மைகளைத் தன் உள்ளுணர்வாற் கண்டு, அவற்றைத் தன் நூலில் அவர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். அவருக்கும் அவர் நூலுக்கும் “திரு” என்னும் சிறப்பு அடைகொடுத்து நாம் வழங்கி வருகிறோம்.

தெய்வப் புலமை வாய்ந்த வள்ளுவருக்கே, உலகம் முழுவதுமே பாராட்டிநிற்கும் நூலை இயற்றுவதற்கேற்ற பேராற்றலையும், அறிவையும், புலமையையும் அளித்த சக்தியை அவர் தன் மனம் மொழி மெய்களால் வழிபட்டிருக்கவேண்டும். அதனால் ஒரு பெருங்கிணங்குக்குரிய இலக்கணங்கள் யாவற்றையும் வள்ளுவர் பெற்றிருக்கவேண்டும். யாவற்றிற்கும் முதல்வருகை விளங்கும் இறைவனுக்கு, எச்சமயத்தினர்க்கேநுமுரிய கடவுளின் பெயரையும் ஏற்றி அவர் கூறவில்லை.

எம்மதத்தோடாவது புணர்த்தி அவர் தம் அறநூலை இயற்றவில்லை. ஒன்றேடொன்று சண்டையிடும் மதங்கள் கூறுகின்ற முரண்படும் விதிகளோடு சார்வதனால் பொது ஒழுக்கம் பொலிவதில்லை. ஆகையினாலேயே வள்ளுவர் தமது நூலைப் பொதுமை வளம் பொலியும் நிலைக்களானுக்கெய்துள்ளார். அதனால்ருன் அவர் கைக்கொண்ட மதம் யாதென உணரும் வகையறியாது, ஒவ்வொரு மதத்தினரும் வள்ளுவரைத் தத்தம் சமயத்தினர் எனக் கூறிக்கொள்கின்றனர். அதிற் பெருமையும் அடைகின்றனர். அவர் கடவுட் கொள்கையைப் பற்றியும் பற்பலவிதமாக ஆராய்கின்றனர்.

சமண சமயத்தினர், வள்ளுவர் நூலினின்றும் பல சான்றுகள் எடுத்துக் காட்டி வள்ளுவர் சமண சமயத்தனர் என வாதிப்பார். நூலிலே “மலர் மிகை ஏகினுன்”, “எண்குணத்தான்” என்ற தொடர்கள் காணப்படுகின்றன. இறைவனை இக்குறிகளினால் வள்ளுவர் விளிப்பதால் அதுவே வள்ளுவர் சமணர் என்பதற்குப் போதிய சான்றுகும் என அவர் கூறுவர். இத்தொடர்கள் அருக்தேவனைக் குறித்தே நிற்பன என்பர். “பூமிகை நடந்தோன்” என்றதொடர் பொதுவாக அருக்தேவனைக் குறிக்கும். சமண ஆகமங்களின்படி தீர்த்தங்கரர் ஒருவர் ஞானவொளி பெறும் பொழுது அவர் போதனைகளைக் கேட்பதற்காக, மனிதரும் விலங்கும், பறவைகளும் அவரைச் சூழ்ந்து கொள்வாராம். இந்நிலையில் அவர் அடிக்குக் கீழே

திருவள்ளுவர் தினம்

நாவலர் நல்லறிவுச் சுடர் கொனுத்தியுள்ளார். நாம் அதை மறக்கலாமா?

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள், தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச் செய்த தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறள் மூலமும் பரி மேலமுகர்ரையும் எனும் நூலின் இரண்டாம் பதிப்பில் (யுவ வருடம் ஆடி மாதம்) கைஅடையாளம் இட்டுச் சுட்டிக்காட்டியுள்ள குறிப்பு பின்வருமாறு :—

திருவள்ளுவ நாயனார் மாசி மாதத்து உத்திர நகஷத்திரத்திலே விதேகமுத்தியபைந்தன ராதலின், அவர் திருக்குறளினாலே கல்வியறிவொழுக்கம் எய்தினேர், எய்துகின்றேர். எய்துவோரெல்லாராலும், அம்மாச நகஷத்திரத்தில் அவர் பொருட்டுக் குருட்சை செய்த தக்கது.

இரு அழிய தாமரைவந்து அமையும். தமது போதனைகளைப் பரப்ப இவர் பல தேசங்களுக்கும் செல்லும் போதும் இத்தாமரையும் இவரடிக்குக் கீழ்ப் போக்கொண்டேயிருக்கும். “**மலர் மிசை ஏகினுன்**” என்ற வள்ளுவர் மொழியின் பொருள் இதுவாகத்தான் இருக்கும் என்பர் சமணர். “**என்குணத்தான்**” என்னும் தொடர் அருக தேவனின் எட்டுக்குணங்களையுமே குறிக்குமென்பர். கடையிலாவறிவு, கடையிலாக் காட்சி, கடையிலா வீரியம், கடையிலா வினபம், நாமின்மை, கோத திரமின்மை, ஆயுளின்மை, அழியாவியல்பு ஆகிய என்குணங்களும் அருகதேவனுக்குரியன் வெனச் சமண நால்கள் கூறுகின்றன. இன்னும், சமண நாலாகிய நீலகேசிக்கு உரையெழுதியவர் குறினை “**எம்மோத்து**” என அழைக்கிறார். இதிலிருந்து நீலகேசிக்கு உரை எழுந்த காலத்திலேயே வள்ளுவர் சமணர் என்ற கொள்கை தமிழ் நாட்டில் இருந்த தெதன அவர் கூறுவர். எலாக்சாரியர் என்னும் சமணமுனிவரே திருக்குறளை இயற்றியவரென்று சமண மரபு கூறி நிற்கின்றது. இவர் குண்டகுண்ட என்னும் சமண முனி என்றும், கி.பி. 1 ம் நூற்றுண்டிலே தமிழ்நாட்டிற் சமண மதத்தைப் பரப்ப முயன்றவரென்றும் கூறப்படுகிறது.

இனி, “**பௌத்த சமயத்தின் அடிப்படையான கொள்கைகள் யாவற்றையும் வள்ளுவர் தமது நூலிற் கூறுகிறார்.** ஆதலைலே, வள்ளுவர் பொத்த மதச்சார்படியவர்”, எனக் கூறுவர் பொத்தமதத்தினர். நான்குவகை வாய்மைகளை மனிமேகலை ஆசிரியர் கூறுமிடத்து பொத்த மதத்தின் அடிப்படைக் கருத்தைக் குறித்துள்ளார். இக்கருத்துக்கள் யாவற்றையும் “**துறவு**” என்னுமிதிகாரத்தில் வள்ளுவர் கூறியுள்ளாராத்திலின் அவர் பொத்த மதத்தினரென்றும் அவர் கூறுவர்.

மேலும், கிறித்தவ மதம் பல நூற்றுண்டுகளுக்கு முன்னரேயே தமிழ்நாட்டிற் பரவிவிட்டது. வள்ளுவர் அம்மதக்கொள்கைகளை தன்கு அறிந்திருந்தார். அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டே அவர் தம் நூலை இயற்றியுள்ளார் என்பர் கிறித்தவர் சிலர். வள்ளுவரை ஆதரித்த ஏலேல சிங்கன் என்பவன் கிறித்தவமதப் போதகாசிரியரான அரச். தொமஸ் என்னும் வள்ளுவர் தம்மதத்துக்கே உரியவரென்றும் அவர் வாதிப்பார்.

“**சைவ சமயத்துக்குரிய உயரிய கொள்கைகள் யாவும் திருக்குறளிற் காணப்படுகின்றன;** ஆகையினால் வள்ளுவர் சைவ சமயத்தினராகத்தான் இருந்திருக்கவேண்டுமெனக் கூறுவர் சைவர். “**என்குணத்தான்**” என வள்ளுவர் கூறுவது

சிவனையே என்பர் அவர். “**இறைவன்,**” தன்வயத் தனுதல், தூய உடம்பினாதல், இயற்கை உணர் வினாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங் களினின்றும் நீங்குதல், பேரருள் உடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பழுடைமை ஆகிய என்குணங்களு முடையனெனச் சைவாகமங்கள் கூறும். “**எட்டுவான் குணத்துச்சன் எம்மான் றனை**” எனச் சிவனைப் பாடுகிறார் திருநாவுக்கரசர். “**இரும்புயர்ந்த மூவிலையகுலத்தினை,** மிறைவனை மறையவனை, என்குணத்தினை” எனச் சுந்தரர் பாடுகிறார். “**மலர் மிசை ஏகினுன்**” என்னும் தொடருக்கு, “அண்பால் நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின் கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேர்வன் எனப் பரிமேலழகர் உரை காணகிறார். ஆகவே, “**என்குணத்தான்**” “**மலர்மிசை ஏகினுன்**” என்ற தொடர்கள் செம் பொருளாகிய சிவனையே குறிக்கும். வள்ளுவரும் சைவசமயத்தினரே எனச் சாதிப்பார் சைவர்.

வைணவ சமயத்தினரும் வள்ளுவர் தமது மதத்தைச் சார்ந்தவரே எனக்கூறி நிற்பர். “**அடியாந்தான் தாாய தெல்லாம் ஒருங்கு**”, “**தாமரக் கண்ணுலுவகு**” முதலிய சொற் கிருட்களையும், பூவிலுறைபவளாகிய திருமகளைக் குறித்து நிற்கும் சொற்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு வள்ளுவர் வைணவ சமயத்தினரே என்பர் அவர்.

வள்ளுவர் வைதிக சமயத்தினர் என்னும் கொள்கையை மறுப்போர் அதற்கு ஆதாரமாக “**அவிசோந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்று** உயிர் செகுத்துண்ணுமை நன்று” என்னும் குறினைக் காட்டுவர். வேள்வி செய்தலையே முக்கியமாகக் கொண்ட வைதிக சமயத்தை நேர்முகமாகத் தாக்கி நிற்கிறது இச்செய்யுள்.

இங்னமாகப் பலவேறு சமயத்தினரும் வள்ளுவரத் தத்தம் மதத்துக்குரியவரெனப் பற்பல சான்றுகள் காட்டி நிறுவ முற்பட்ட போதிலும் வள்ளுவர் எச்சமயத்தினர் என்று நிச்சயமாகக் கூறிவிடல் முடியாது. ஆயினும், வள்ளுவர் “**இறைவன் ஒருவன் உளான்**” என்ற நம்பிக்கை உடையவர். திருக்குறளின் முதற் செய்யுளே அதற்குச் சான்று. ஆதிபகவனுகிய முதலையுடைத்து உலகம் என முதலிலேயே வள்ளுவர் கூறிவிடுகிறார். இவ்வதிகாரத்திலே வள்ளுவர் வழிபடுங் கடவுளுக்குரிய குணங்கள் பலவற்றையும் நாம் காணகிறோம். மெய்யுளர்வையுடையவன், விருப்பும் வெறுப்புமற்றவன், இறைவன், ஐந்தவாளினையும் அறுத்தான்,

தனக்கு எவரும் நிகரில்லாதவன், அறக்கடலாகிய அந்தணன் என்றெல்லாம் கடவுளைக்குறிக்க வள்ளுவர் உபயோகிக்கும் தொடர்கள் கடவுட் கொள்கையுள்ள எச்சமயத்தினரும் போற்றி வழி படும் எக்கடவுளுக்கும் உரித்தாய குணங்களைக் குறிப் பனவாகவே அமைந்துள்ளன. வள்ளுவர் வணங்கிய கடவுள் தேவர்க்குத் தேவனுகவும், அரசர்க்கரசனை வும் உள்ளவன். அறங்கள் யாவற்றிற்கும் அவனே இறைவன், அறநெறிகளைக் கூறப் புகுந்த வள்ளுவர் அவனை அறவாளி அந்தணன் என்கிறார். அவன் நற்றுளைத் தொழு விடின் எல்லா நூல்களையும் கற்றவர்க்குக் கூட அக்கல்லியினால் ஒரு பயனுமில்லை. அவனது மாட்சிமைமிகுந்த பாதங்களைச் சேர்ந்தோர் வீட்டுலகில் சிறப்புறவாழ்வர்; அவர்க்கு எக்காலத்தும் பிறவித் துண்பங்கள் இல்லை; மயக்கங்காரணமாக வரும் நல்வினை தீவினை இரண்டும் உள்வாகா. அவர் எக்காலத்தும் பிறப்பின்றி ஒரே தன்மையினராய் வாழ்வார் என இறைவன் அடி சேர்வாருக்குரிய பேறுகளை யெல்லாம் எடுத்துக் கூறுகிறார். அவனை உள்ளத்தில் நினைந்து, வாயினால் வாழ்த்தி, தலையினால் வணங்கவேண்டுமென்பதைனையும் வற்புறுத்துகிறார். மனதினால் நினையாதாருக்கு மனத் துண்பங்கள் நீங்கா; அவனை வாழ்த்தாத நாலினு லும், வணங்காத தலையினாலும் ஒரு பயனுமிலை எனவும் கூறுகிறார். பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவதற்கும் புணையாக நின்றுவதவுதும் அவன் தானே என ஒருதலையாகக் கூறுகிறார். முதலில் இங்ஙனமாகக் கடவுள் வணக்கம் கூறி, அதன்பின் மழையைச் சிறப்பிக்குமுகத்தான் அக்கடவுளின் அருட் சத்தி வணக்கத்தைக் கூறுகிறார். அதனைத் தொடர்ந்து வரும் நீத்தார் பெருமை என்னும் அதிகாரத்திலே இறைவன் அருள் பெற்று உலகத் துக்கு உள்ளதை உள்ளவாறுணர்த்தும் கடவுளாடியாளின் சிறப்பும் பெருமையும் கூறுகிறார்.

திருக்குறட்ட பாயிரத்தில் மாத்திரமல்ல. வள்ளுவர் நாலில் வேறு பற்பல இடங்களிலும் அவரது கடவுட் கொள்கையை யாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

“ பற்றுக பற்றற்றுன் பற்றினை யப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விட்ற்கு ”

என்னும் குறள் வெண்பா எத்தகைய உயரிய கொள்கைகளை யெல்லாம் தன்னகத்தடக்கி நிற்கிறது! உலக நிலையாமையினை உணர்ந்து, யான் எனது என்னும் செருக்கற்று, எப்பொருட்கும் சார்பாய் நிற்கும் பற்றற மெய்ய பொருளைப் பற்றி நின்று, கண்டு கேட்டுத் தெளிந்து அதனேடு கார்

பற்று, முக்குற்றங்கள் அற ஒழுகி, இடையற இன்ப வாழ்க்கையாகி பெருவாழ்வினைப் பெறமுயலுதலே மக்கள் செய்யவேண்டிய பேற்றும் என்பதை இச்சிறு குறட்பா குறித்து நிற்கிறது.

உலகிலுள்ள சமயங்களிற் காணப்படும் உயரிய கொள்கைகள் யாவற்றையும் வள்ளுவர் அறிந்திருந்தார். ஆயின் அவர் ஒரு சமயத்துக்கும் கட்டுப் பட்டவரஸ்லர். எஸ்லாச் சமயத்தினரின் சிறந்த கொள்கைகள் யாவுமே அவரின் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. வள்ளுவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவரென்று இன்று பலர் கூறுகின்றனரெனி னும், சமணின் தத்துவத்தினின்றும் வள்ளுவர் கொள்கைகளிற் சில வேறுபடுகின்றன. நாலடியார் போல, சமணசமயக் கொள்கைகளையே எடுத்துக்கூறும் நூலன்று குறள். இவ்வுலகில் ஜம்புலன்களாலும் பெறக்கூடிய இனபங்கள் யாவற்றையும் சமணமதம் கடிகிறது. வாழ்க்கையின் நிலையற்ற தன்மையே சமணர்கள்முன் தோன்றுகிறது. மறுமையைப் பற்றிய இடையற நினைவே அவர் மனதில் நிலைத்து நிற்கிறது. புலனடக்கத்தையே பிரதானமாகச் சமணமதம் போதிக்கிறது. உயிர்கள் தீர்த்தங்கர நிலையையடைவதே சமணமதத்தின் நோக்கம். கரும்பிறப்பு, செம்பிறப்பு, வெண்பிறப்பு, பொன்பிறப்பு என நால்வகை நிலையில் பிறப்பு ஏற்பட்டு, இறுதியில் உயிர்கள் தீர்த்தங்கர நிலையை அடைகின்றன என்பதே சமணின் தத்துவக்கொள்கை.

வள்ளுவரோ மறுமை இனபத்தை மாத்திரமல்ல; இம்மை இனபத்தையும் வற்புறுத்துகிறார்.

“ இத்தரை மீதினிலே இந்த நாளினில் இப்பொழுதே முத்தியெய்திடல் வேண்டி சுத்த அறிவு நிலையிற் களிப்பவர் தூயவராம் ” என்ற பாரதியின் கொள்கையை வள்ளுவர் அன்றே எடுத்துக் கூறியின்னார்.

“ வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானு றையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் ”

என்னும் குறளிலே வள்ளுவர் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் யாவும் அடங்கியின்னான. வள்ளுவர் கூறும் ஒழுக்க நெறி யின்படி வாழ்வார் இவ்வுலகிலேயே தெய்வ உலக இனபங்களையெல்லாம் அனுபவிப்பார். உலக இன்பம் யாவற்றையும் பெறுவதற்காகவே ஒழுக்கம் கைக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர். மனிதன் சமுதாயத்தில் ஒருவனுக வாழ்ந்து தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்பட முயல்வதற்கு

மகாலிங்க சிவத்தின் மலர் நிகர்மாட்சி

திருப்பெருந்திரு விபுலானந்த அடிகள்

நண்டர் மகாலிங்கசிவம் மனிபஸ்லவமாகிய யாழ்ப்பாணம் என்னும் நந்தவனத்தின் நடுவிலே, மட்டுவில் என்னும் தேனூர் பூங்கொடியிலே அவர்ந்து, “ மங்கலமாகி, இன்றியமையாது, யாவரும் மகிழ்ந்து மேற்கொணும் ” மென்னீர்மையெய்தி, நாடெங்கும் நன்மணங்களுற்றிச் செஞ்சோல்லாகிய இன்மதுப்பொலிந்த ஒரு செஸ்வ நறுமலர். இவரது பிரிவு துறவியாகிய எனது உள்ளத்திற்கே துயர் விளைக்குமாயின், ஏனைய நண்பரும் மாணவரும் சுற்றத்தாரும் எத்துணை மனத்துயர் எய்திநிற்பார் என்பதையான் எடுத்துக் கூறவேண்டியதில்லை. மட்டுவில் வேற்பிள்ளையாசிரியர் அவர்களை யான் பல முறை சிதம்பரத்திற் சந்தித்ததுண்டு. ஒருங்கு வதிந்த நாட்களிலெல்லாம் அவர்களோடு உடன்சென்று கோயில் தரிசனங்கு செய்தேன். திலைவாழ்ந்தனர் முதலாக அனைவரும் அவர்கள்பாற் செலுத்திய நன்மதிப்பினைக் கண்டு நிரம்பிய கல்வியைப்போலவே அவர்களிடத்து நிரம்பிய தெய்வபக்தியும் உண்டு எனக்கண்டேன். கொழும்பு அரசின ராசிரிய கல்லூரியிலே நான் கல்வி பயின்ற காலத்திலே, உடன் சாலை மாணவரும், அரிய நண்பரும் இப்பொழுது கொக்குவில் ஆங்கில பாடசாலைத் தலைமையாசிரியராயிருப்பவருமாகிய திரு. கார்த்திகேசரது நட்புரிமையினாலே, பருத்தித்துறையிலே, சில வாரந் தங்கியிருந்தேன். அப்பொழுது திரு. வ. குமாரசுவாமிப் புலவரவர்களோடு கலந்துரையாடினேன். திரு. கார்த்திகேசரது மூத்தசகோதரியாருடைய திருமனைக்கு யான் சென்றபோது அந்த அம்மையார் விருந்தினாகிய எனக்கு இன்னுரையாக “ முன்னமே துயின் றஞ்சிய முதுபயோ ததியோ, பன்ன காதிபப் பாயலோ பச்சையாலிலையோ, கொன்ன மெய்த்தவச் சுருதியோ சூருதிந் யெய்தற் கென்ன மாதவந் செய்ததிச் சிறுகுடில் ” என்னும் பாரதச் செய்யினைக் கூறியது இன்றும் என் நினைவிலிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்திலே நான் ஆசிரியத்தொழில் நடர்த்திய காலத்திலும், அதற்கு முன்னும் பின்னும் மகாலிங்கசிவத்தின் உடன்பிறந்தாரையும் சுற்றத்தார்பலரையுங் கண்டு பழகி உறவு பூண்டேன். ஆடவர் தமிழ்ப் புலமை யெய்தியிருப்பதை நோக்கி, மகாலிங்கசிவம் பிறந்த குடும்பமே “ புலவர் குடும்பம் ” எனத் தீர்ப்பிட்டேன். இவர் மட்டுவிற் பூங்

கொடியிலே தனித்து அவர்ந்த மலர்லல்ப் பல மலர்களிடையே தோன்றிய சிறந்த மலரென அறிந்தேன்.

காங்கமற்ற நட்பும், இன்மொழியும், நல்லெளமுக்கமும், அழக்காறின்மை, அவாவின்மை என்னும் அருங்குணங்களும் மகாலிங்கசிவத்திற்கு அணிகலன்களாகத் திகழ்ந்தன. “ வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும், வான் யாறுன் தூயமையும், வான்யாறு, நிலம்படர்ந்தனா நலம்படர்ஜூழுக்கமும், திங்களனா கல்வியந் திங்களொடு ஞாயிறுன் வாய்மையும் யாவதும், அஃகாவன்பும் வெஃகாவன்பும், துலைஞாவன் சமனிலையுள்பட ” எனத் தொல்லாசிரியர் நல்லாசிரியருக்குக் கூறிய இலக்கணங்கள் இவரிடம் நிரம்பியிருந்தமை இவரிடங் கல்வி பயின்ற மாணவர்பெரும்பயனையுத்தற்கேதுவாயிற்று.

கையறு நிலைச் செய்யுள் கூறுவதற்கு எனது தறவு நிலையிடந்தராதாதவினால், அண்மையிலேயான் எழுதி வெளியிட்ட “ அருச்சை மலர் ”, என்னுஞ் செய்யினை மகாலிங்கசிவத்துக்கு உரிமையாக்குகின்றேன். “ நினைவுமலர் ” வெளியிட விரும்பிய நண்பர்கள் இவ்வரையையும் இப்பாட்டையும் சேர்த்துக்கொள்வார்களாக.

அருச்சை மலர்.

தென்ற ஹுலாவுஞ் செழிப்பான பூஞ்சோலை, பூஞ்சோலை யுள்ள பொலிந்ததொரு மல்லின கயில், மாலைப் பொழுதில் மலர்ந்த மலரொன்று காலைப் பொழுதிற் கதிரவெளைக் காண்பதற்காய்ப் பனிநீர் குளித்துப் பல்ரதன் நுடன் பிறந்தார் இனியாரோ பொன்றி இருக்கின்ற வேளையிலே,

நந்தா வனத்தின் நடுவேயோர் ஆண்டிவந்தே, இந்தமலர் ஈசுற் கியைந்தமலர் என்று சொல்லி, அந்த மலை அழகான மென்மலை மெல்ல எடுத்து, விரைந்துசென்று கோயிலிலே, பூசை புரியும் புரோகிதர்கை யிற்கொடுத்தான் ; ஆசைபுடன் வேதியர்தான் அருச்சை செய்யும் பொழுதில்

சுசன்அடிக்கீழ் இயைந்தவொரு பீடத்தில், வெள்ளை மலரதுதான் விழுந்து கிடந்ததுவே ;

மாவை மகாகவி மகாலிங்கசிவம்

பாட்டாலே கதைக்கத்தக்கவர் எனவும், கண்ணுவ இருஷியின் ஆசிரமத்திலே காளிதாச மகாகவி வர் ஸிக்கின்ற இளம் மான் கண்று போலவே, மகா லிங்கசிவம் எனகின்ற பச்சை—இளம்—கலை—மான் கண்று துள்ளிக்குதித்து விளையாடி வளரா நின்றது எனவும் பண்டிதமணி அவர்களாலும் காளமுகி வென்னப் பாடுகவி விளக்கம்—மாவைநகர் மகாலிங்க சிவவிளக்கம் எனப் புலவர் மணியவர்களாலும் பாராட்டப் பெற்றவர் மகாலிங்கசிவம் அவர்கள்.

இத்தகைய காளமேகம் ஸ்ரீமத் கே. எஸ். அருணந்தி அவர்களின் சொற்பொழிவைக் கேட்டுப் பொழிந்த கவிமழை இது :—

தங்கம் புரிந்த சுடர்வேற்குகள் வள்ளிதோள்
மணந்த
தங்கம் புரிந்த சரிதையினுண்மை தகவிரித்துச்
சிங்கம் புரிந்த அருணந்தி நாவலன் செய்தபிர
சங்கம் புரிந்த தமிழுமிழ் தினபந் ததும்பியதே.

வள்ள லடியினைய வாழ்த்தி வணங்குமொரு
செஞ்சோற் புலவனங்குச் சேர்ந்தானப் போழ்தி
நிலே

நெஞ்ச முருகி நிதமும் வழிபடுவோன்,
ஆடக்கெம் பொன்னால் அமைத்து மனிபதித்த
வாடத் தொடங்கும் வகையை யவன்கண்டு,
பிடத்தின் மேலே பிரிந்து கீட்தமலர்
வாடத் தொடங்கும் வகையை யவன்கண்டு,
‘ மென்மலரே மென்மலரே வெள்ளை நிறமலரே
வாசமலரே ! மதுத்துவித்த நன்மலரே !
நேசமல ரேயுன் நிலையை நினைந்தக்காஸ்,
உள்ள முருகுதையே ! ஒருநாள் கழியுமுன்னே
வாடி வதங்கி, வனப்பனைத்தும் பொயொழிய,
மாண்டு மடிவாயோ ? மண்ணிற் புழுதியாய்த்
தீண்டுவா ரின்றித் தெருவிற் கிடப்பாயோ ?
நந்தா வனத்தின் நடுவே யிருந்தனயே,
சொந்தமனை சுற்றந் துறந்து சிவனடியைச்
சிந்தித் திருந்தனயே செல்வ நறுமலரே ,’
என்றினை சொல்லி, இருங்குவான் கணமுன்னே
மென்மலின் ஆவி விழுந்துகடலைப்பிரிந்து,
மேலெழுந்து சென்று விரையார் திருவடியின்
வாசத்தோ டொன்றியென்றும் வாடாமல் டியில்
அத்துவித மாகி, அமைந்தங் கிருந்ததுவே
அப்பரிசு கண்ட அளிசோற் றமிழ்ப்புலவன்

வாசமலின் வரன்முறையைச் சிந்திப்பான் ;
நாவுக் கரசர் நவின்ற திருப்பதிகம்
பேசப் பெரிதும் இனிய பிரான்றன்னை
‘ வாச மல்ரெலாம் ஆனுய்ந்தே ’ பென்னும்,
பார்க்குமல் நூடு பரம னிருத்தலினுற்
சீர்த்த மல்ரெடுக்கச் சிந்தைசெலா தென்றுமுனம்
தாயுமா னாடிகள் சாற்றும் மொழியுமுன்டு
மெல்லரும் பாகி விரிந்தமல ரிசன்
நல்லுருவ மாதலினுல் நாதனடி நாடியது ;
மாசற்ற உள்ளம் மலருடலம் மன்னுமுயிர்
சாற் கிவையனைத்தும் என்னக் கொடுத்ததுவே ;
உள்ளம் உடலமுயிர் உள்ள அனைத்தினையும்
வள்ளல் அடியினையில் வைத்தார் பிறப்பறுப்பார்
என்றும் அழியா இயல்புறுவார் இவ்வுண்ணம
நன்றிம் மல்ரெனக்கு நல்கியதென் றுள்ளஞருகி,
வாடா மலரடியை வாழ்த்திப் பணிந்தனனே.

மாயாவதி, அல்மோரா

இமாலயம்,

4-3-41.

சமுகேசரி

16-3-41.

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சொல் வல்லார்

(திரு. இ. மருதையனார், ஜே.பி.)

புதிய கருத்துக்கள் - ஒரே விஷயம் பலமுறை
பேசப்பட நேர்ந்தாலும் ஒவ்வொரு முறையிலும்
புதிய புதிய கருத்துக்கள். புதிய கருத்துக்களைக்
கற்றார்க்கும் மற்றார்க்கும் என்றிலுணரத்தக்க பிற
ரால் எச்சிலாக்கப்படாத எவரும் நன்கறிந்த நய
மான உவமைகள். இவையும் பாலோடு தேன்
கலந்தாற்போல ஹாஸ்யச் சுவையோடு விரவியவை.
இவை யன்றித் தமிழில் என்ன உண்டு என்னுங்
கருத்தோடு ஆங்கில கலாசாலைகளிற் கல்விபயி
லும் தமிழ் மாணவரும் ஆங்கிலம் மாத்திரமன்றித்
தமிழ்ச்சான்றேரூம் ஒரு முறைகேட்டதும் தமி
ழில் இல்லாத தொன்று மில்லை இவ்விததஞ் சுவைக்
கீத்துக்கதாரக் எங்கள் ஆசிரியர்கள் படிப்பித்தார்க
வித்திலையே, நாங்கள் தமிழறியாதிருப்பது எங்கள்
குற்றூர்மூலம் எந்தன் ஆசிரியர்கள் குற்றமே, என்
றெல்லாம் கழிந்ததிற் கிரங்கச் செய்து தமிழறிய

முயல்விக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த பேச்சு. நாமெல்
லாம் படித்தோம் ; ஒரு முறையல்ல, இதனைப்
பலமுறை படித்தோம் ; பாடமுமாக்கினோம். இக்
கருத்துக்கள் இதனுட் பொதிந்திருந்ததைச் சிறி
தும் சிந்தித்தோமில்லை என்று கல்வியறிவு மிககா
ரும் பிரமிக்கத்தகுந்த ஆற்றல் வாய்ந்த பேச்சு
பலவேறு வகைகளிலும் உயர்ந்த சிறப்புக்கள்
வாய்ந்த பேச்சு.

இம்மென்றால் எழுநாறும் அம்மென்றால் ஆயிர
மும் பாடவல்லார் என்று புத்தகங்களிற் படித்த
தோம். அறிஞர் சொல்லக் கேட்டோம். அதனை
மெய்ப்பிக்க நேரேகண்ணாக் காணக்கிடைத்த கற
பனை நயத்தோடு கூடிய கவித்துவம்.

பாடங்கேட்ட மாணவர் கலாசாலைப் படிப்பு முடிந்த
பின்னரும் சாந்துணையும் தமிழ் நூற்கவையை
(28 ம் பக்கம் பார்க்க)

புழக்கந்தந்த புதுக்கவி

வித்துவான் சி. ஆறுமுகம்

பங்குனி மாதமும் வந்தது. பருவப் பரிட்சையும் நெருங்கி விட்டது. பாட ஆயத்தத்துக்கும் விட்டிருக் கிறார்கள். எங்கே? கலாசாலை மாணவர்கள் அறு புதின்மரையும் ஓர் அறையிற்றுன். காற்றே அசைய வில்லை, வெயிலோ பொறுக்க முடியாது. புழக் கத்தைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதில்லை. என் செய்வது? படிப்பதா? படுப்பதா? படுக்க விடுவார் களா? மேலதிகாரிகளின் மேற்பார்வைக் காலம். போதும் ஆசிரிய கலாசாலை வாழ்க்கை. நண்பர் கலந்த சிலர் நிறுக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். சிலர் மேசையோடு பொருதுகின்றனர்; இன்னுஞ் சிலர் புத்தகங்களுக்கு முத்தங் கொடுக்கின்றனர்; நானுந் தான். இந்திகழ்ச்சிகளுக் கெல்லாம் மேற்பார்வையாசிரியரும் மேடையிற்றுன் இருக்கிறார். அன்னரின் அகன்றுயர்ந்த நெற்றி, கருணைபொழி விழி கள், புனமுறுவல் தவழும் வாய், அன்னை பராசக்தி யின்மீது காதல்கொண்ட நெஞ்சம் அனைத்தும் என் நெஞ்சை அள்ளுகின்றன. பாவம்! நான்கு முழு வேட்டி அரையில், பழைய மேலங்கி (கோற்) ஒன்றே இரண்டோதானுண்டு. அவற்றுள் ஒன்று தரித்திருக்கிறார். மிகப் பழைய அங்க வஸ்திரமுங் கூடத் தான். அப்பெருமகன் எங்கள் நிலையை உணர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறார். எங்கள் பாடு பெரும்பாடு. நெருப்பிலிட்ட புழப்போலத் துடிக்கிறோம். திடு ரென எழுந்தார். பக்கத்திலிருந்த மாணவனிடம் வெண்கட்டித் துண்டொன்று பெற்றுக்கொண்டார். கை கரும்பலகையைக் கிட்டியது. எல்லோரும் எழுந்து விட்டோம். கரும்பலகையைக் கிட்டினோம். கூர்ந்து அவதானித்தோம். இரண்டு வரிகள் காட்சி தந்தன. மௌனமாக வாசித்தோம்.

“தாக்குற்ற வெவ்வெயிலிற் சார்வய
விற்றுமுழுந்தே
போக்கற் றுதிர்நெற் பொறுக்குவார்
போக்கிற்றே”

என எழுதப்பட்டிருந்தது. திகைப் படைந்தோ மெனினும் ஏன்? அஃது அவருக்குப் பிறவிக் கொடை தானே. பின்னர் அப்புலவர் பெருமகன் எங்களைப் பார்த்து மிகுதியை நிரப்பும்படி கூறினார். தாங்களா நிரப்பத் தகுதியுடையவர்கள்! ஏடுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவுமா? எஞ்சிய பகுதியையும் அவரே நிரப்பி விட்டார்.

“கூடி மனமுறுகி யுள்ளங் குழைந்த வுத்துப் பாடம் படிப்பார்தம் பண்பு”

ஆகா! என்ன அடுக்கு! உவமைப் பொருத்தத்தை என்னென்பேன். இயற்கைப் புலமையின் சிகரம். நாலடியையும் சேர்த்து மனமார வாசித்தோம்; வாசித்துப் பாருங்கள்.

“தாக்குற்ற வெவ்வெயிலிற்சார்வயலிற்
ருமுழுந்தே
போக்கற் றுதிர்நெற் பொறுக்குவார்
போக்கிற்றே”

கூடி மனமுறுகி யுள்ளங் குழைந் தலுத்துப் பாடம் படிப்பார் தம் பண்பு”

இப்புலவர் பெருமகன் எம்குரு. கற்பனைக் களஞ் சியம். மறைந்த கவி ம. வே. மகாலிங்கசிவம் அவர்கள் வாராது போலவந்த மாமணியல்லவா! நம் புலவ சிகாமணியைத் தமிழன்னை மீண்டும் எப்போது தோற்றுவிப்பாரோ!

**சுதாமலை கிராம முன்னேற்றச் சங்க
சனசமூக நிலைய நிர்வாகிகள்
தெரிவு**

மேற்படி சூட்டம் 1.3.61 பி.ப. 5 மணியளவில் சுதாமலை கி.மு.ச. மன்பத்தில் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் ஆசிரியர் அவர்கள் தலைமையில் ஆரம்ப மாயது. பின்வருவோர் உத்தியோகத்தர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

தலைவர் : திரு. சி. சுப்பிரமணியம் ஆசிரியர்.

உபதலைவர்கள் : திரு. வை. தம்பிப்பிள்ளை, திரு. த. அருமைத்துரை.

இணைக்காரியதரிசிகள் : திரு. க. தம்பிராசா, திரு. சி. இராமலிங்கம்.

தனுதிகாரிகள் : திரு. வை. சந்திரசேகரம், திரு. க. பேரம்பலம்.

ஏழூபேர் கொண்ட நிர்வாகசபையும் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

மகா கவி மகாலிங்க சிவம்

மக்களின் மறதிக்குட் சிக்குண்டார்

குருகவி மகாலிங்கசிவம் பண்டித பார்த்தையெடா திருந்த போதிலும் பண்டிதர் குருகவி எனத் தமிழுலகம் போற்றிப் பாராட்டியது. கல்விப் பகுதி யில் அதிகார பதவியிலிருந்த திரு. உவாட்சன் அவர்களும் உள்ளால் நிபுணரும் வரகவியுமாகிய திரு. கே. எஸ். அருள்நந்தி அவர்களும், ஒரு முறை இராமநாதன் கல்லூரியில் பண்டிதர் மகா விங்கம் மாணவிகளுக்கு இலக்கியம் படிப்பிக்கும் முறையினைப் பரிசோதித்து, சம்பள உயர்ச்சி “இன் கிறமென்” சிபார்சு செய்வதற்காகப் போயிருந்தார்கள். கம்பசித்திர மொன்றை விளக்கிக் கொண்டிருந்தார் பார்த்தை எடாத பண்டிதர் மகாலிங்க சிவம். திரு. டபிள்யூ. ஆர். வாட்சன், (உதவி வித்தியாகர்த்தர்) அவர்களும் பெரும் பாக வித்தி யாதிரிசி வரகவி திரு. கே. எஸ். அருள்நந்தி யவர்களும் வகுப்பறையில் பின்புறத்திலுள்ள பெஞ்சில் இருந்து பரிசோதிக்கும் நோக்கத்துடன் அமர்ந்தார்கள். ஆனால் இவ்விருவரையும் இராமநாதன் கல்லூரி மாணவர்களாக மாற்றி விட்டார் மந்திர வாதி மகாலிங்க சிவம். மணியடித்ததும் சொன்மாரி ஓய்ந்தது. கல்வியிதிகாரிகள் இருவரும் சிறிது நேரம் பண்டிதருடன் கலந்துரையாடினார். பண்டிதரைப் பொறுத்தவரையில் கல்வியிதிகாரிக்கும் மாணவிகளுக்கும் வேற்றுமை கிடையாது. ககல ரையும் மாணவ மாணவிகளாகக் கருதினார். கல்வியிதிகாரிகள் இருவரும் ஒரே முடிபுக்கு வந்தனர். மகாலிங்க சிவத்தைப் பெயர்த்தெடுத்து வெளிச் சென்று காட்சியளித்து வந்த கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடசாலையில் ஓர் இலக்கிய விரி வுரையாளராக நியமிக்கவேண்டுமென்பதே அவர்கள் செய்த முடிபு. ஆனால் மூன்றாம் தராதாரப் பத்தி ரங்கூட் இல்லாத பண்டிதரை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராக நியமிக்க அரசாங்கத்திலுள்ள திறைசேரிப் பகுதி குறுக்கே நின்றது. ஆனால் மேற் கூறிய கல்வி நிபுணர் இருவரும் ஏதோ ஒரு வழிவகையைக் கையாண்டு மகாலிங்க சிவம் அவர்களை விரிவுரையாளராக நியமித்தேவிட்டார்கள்.

மகாகவியாக, குருகவியாக, வரகவியாக, செஞ்சொற்கொண்டலாக விளங்கிய மகாலிங்க சிவத்தை—“தென் மராட்சியிலே சாந்திநீதேதனத்தில் சிறந்த கலாபவனத்தில் உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பின்னை அவர்கள் இல்லமாகிய தலைசிறந்த

குழலில், கண்ணுவ இருவியின் ஆசிரமத்திலே காளிதாச மகாகவி வர்ணிக்கின்ற இளம் மான் கன்று—பச்சை—இளம்—கலை—மான்கன்று துள் னிக் குதித்து விளையாடி வளரா நிற்கின்றது” எனப் பண்டித மணி அவர்களால் அழியா உயிரோவிய மாகத் தீட்டப்பெற்ற மகாலிங்கசிவ குருகவியை எவ்வளவு விரைவில் தாய்நாடும் சேய்நாடும் மறந்து விட்டன. ஈழத்தமிழ் மக்கள் இனியாவது தூக்கத்தி விருந்து விழித் தெழுந்து செய்நன்றி கொன்ற பாவத்துக்கு ஏற்ற விமோசனம் தேடுவார்கள் என எதிர்பார்க்கின்றோம். அத்தகைய உணர்ச்சியை இம்மலர் தூண்டி விட எதுவாயிருக்குமானால், யாம் எடுத்த முயற்சி பலித்து விட்டதென அகமகிழ்வெய் துவாம்.

ஸ்ரீ மகாலிங்கசிவம் அவர்கள்

ஸ்ரீ மகாலிங்கசிவமவர்கள் உரையாசிரியர் ம.க. வேற்பின்னை அவர்களின் புதல்வர். தாயார் புலோவி குமாரசவாமிப்புலவர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மகேச வரி அம்மையார். இருமரபுந்தூரை புலவர் குடியில் நடுமீனியாகப் பிறந்த சிவமவர்கள் தந்தையாரி டத்துப் பாடங் கேட்டவர்கள். ஸ்ரீ இராமநாதன் கல்லூரியிலும், இருபாலை அரசினர் ஆசிரிய கல்லூரி யிலும் தமிழ்ப் புலமை நடாத்தி மாணவர்களுக்கும் மற்றையோர்க்கும் இலக்கிய விருந்தளித்த அறிஞர்.

தம் பன்னிரண்டாம் பிராயத்திலேயே “பழனிப் பதிகம்” என்னும் பாடலை இயற்றிய இவர், பழைய பாடல்களைப் படித்து இரசித்தவிலும் கவிப்பிரசங்கம் செய்வதிலும் மிக வல்லுநர்.

“புலமை நிரம்பியமைந்த உள்ளாம் ; தன் பெருமையை எண்ணுது எவிவந்த சபாவம் ; சதாகாவிய உலகிற் சஞ்சிரிந்து இனபுறுதல் ; இவற்றையெல்லாம் ஊடுருவி நிற்கும் திரிபுரசந்தரி தேவிபக்தி ஆசிய இந்நாலு அம்சங்களும் ஒருங்கேசேர்ந்ததே பண்டிதராவர்களுடைய தனிப்பண்டு” எனவும், “தமிழ்ப் பெரும் புலவன், மாமணியைய மகாலிங்க சிவ நாமன்” எனவும், “திரிபுரசந்தரிதேவி செகழுமுதும் புரக்குமன்னை பரிபுரச்சிற்றிநாளும் பரவுமுயர் பத்தி மையான திரிபுரவா நன்பனவன்” எனவும் காலனுசென்ற வித்தியாதரிச்கர், பிரம்மாஶ்ரீ.தி.சதாசிவ ஐயர்

தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையர்

யாழ்ச்சிவ ஸ்ரீ தி. சதாசிவஜயர்

ஸ்ரீ. மகாலிங்கசிவமவர்கள் “பிள்ளைப்புலவர்” என்றும் “உரையாசிரியர்” என்றும் சிறப்புப்பெயர் வாய்ந்து விளங்கிய மட்டுலில் க. வேற்பிள்ளை யாசிரியர்வர்க்கு அவர் மனைவியார் மகேசுவரியம்மையார் வழிற்றில் ஜவர் புதல்வருள் மூன்றாமவராக நடுமணியாகக் கரவருடம் (1891) பிறந்தனர். இவர் இருமரபுந் தூயபுவர் குடியில் நடுமணியாக-புத்திரரத்தினமாகப் பிறந்தது, பிற்காலத்தில் புலவர்கள் சபையில் சபாரத்தினமாக விளங்கினதற்கு ஒரு சூக்கமாக இருந்ததெனலாம். கருவிற்றிருவடையை ராகத் தோன்றிய மகாலிங்கசிவமவர்கள் அவர் தந்தையார் சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் தலைமையாசிரியராக இருந்தகாலத்து உடனிருந்து அவரிடம் தமிழ் இலக்கியங்களும் பஞ்ச இலக்கணமும் முறைப்படி பாடங் கேட்வர். பின்பு யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்ரீ இராமநாதன் கல்லூரியில் சிலகாலம் தமிழாசிரியராக விருந்தார். அதன் பின்பு கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் தமிழ்ப் புலமை நடாத்தி, ஆசிரிய மாணவர்க்கும் ஏனையார்க்கும் இலக்கிய ரஸானுபவமாகிய விருந்தனித்திருந்தார்.

பண்டிதர் மகாலிங்கசிவமவர்கள் அநாயாசமாகக் கவி இயற்றும் வன்மை வாய்க்கப்பெற்றவர். சிறு பிராயத்திலேதான் இவருக்குக் கவி செய்யும் கக்தி வந்துவிட்டது (நல்லூர்—சின்னத்தம்பிப் புலவருக்குப் போல). 12 ம் பிராயம் வரையில் பள்ளி யிற் படித்த காலத்திலே “பழனிப் பதிகம்” என ஒரு பாடல் இவர் இயற்றலானார். பிற்காலத்தில் அன்பர்கள் வேண்டும் போதெல்லாம் உடனுக்குடனே பாடவியற்றிக் கொடுப்பார். எனினும் தான் ஏதோ அரிய காரியம் செய்ததாக எண்ணுவதில்லை. அவர் மறைவதற்கு (1941 ல்) இரண்டொரு வருடங்கள் முன்னதாகக் காஞ்சிபுரம் யாத்திரை சென்றார். அப்போது கமாட்சியம்மை சன்னிதியில் இயற்றியதாக அம்மை பேரில் ஒரு பதிகம் எனக்குப் படித்துக் காட்டியதுண்டு. அது இப்போது கிடைப்பதாக இல்லை. பழைய கவிகளுடைய பாடஸ்களைப் படித்து ரஸித்தலிலும், மாணவர்களுக்கும் மற்ற வர்களுக்கும் சுவைப் பிழப்பாகிய கவிப்பிரசங்கஞ் செய்தலிலும், எப்போதும் தேவியை யாராதித்தலிலும் மனஞ் சென்றிருந்தமையாற்போலும் அவர் தாமாகப் புதிய பாடல் எதுவுஞ் செய்யுமென்னம் கொண்டிலர். தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் ஒத்த அன்பும் அபிமானமுழுமையைவர்.

புலமை நிரம்பியமெந்த உள்ளாம். தன் பெருமையை எண்ணுத எளிவந்த சபாவம். சதா காவிய உலகிற் சஞ்சித்து இன்புறுதல், இவற்றை யெல்லாம் ஊடுருவி நிற்கும் திரிபுரசந்தரி தேவி பக்தி ஆகிய இந்நாலு அமிசங்களும் ஒருங்கு சேர்ந்ததே பண்டிதரவர்களுடைய தனிப் பண்பு. இவர் பற்றற் சமரச ஞானியாகத் தம் வாழ்க்கையை நடத்திப் போயினர். “தன் பெருமை தானறியாத் தன்மையர்”என்னும்படி வாழ்ந்து காலஞ் சென்ற புலவர் குலக்கொழுந்து ஸ்ரீ பண்டிதர் மகாலிங்கசிவம் அவர்களது நினைவு மங்காது என்றும் நின்று நிலவுவதாக.

தேவி மானசபூஷ யந்தாதி நூலிற்கண்டது

ஸ்ரீலங்கா பற்றிய விதப்புரை

உலகஞ்சுற்றிய தமிழர்
திரு. சோமலெ அவர்களின் பாராட்டுரை

ஸ்ரீலங்கா இதழ்கள் என்னைப் பெறிதும் சவருகின்றன ; உள்ளத்தை ஈரக்கின்றன. புற அழகுடன் அறிவுட்டும் அரிய கட்டுரைகளும் அமைப்பு முறைகளும் இருப்பதால், ஸ்ரீலங்கா காணவும், யடிக்கவும், யடித்தபின் பேணிவைத்திருக்கவும் ஏற்ற இதழாக இருக்கிறது. இவ்விதழில் கையாளப்படும் தமிழ் நடையும் நன்றாக இருக்கிறது. ஈவளாநாட்டின் பல்வேறு இடங்களைப்பற்றிய குறிப்புக்களையும், பயனுள்ள செய்திகள் பலவற்றையும் ஸ்ரீலங்காவில் நான் பல ஆண்டுகளாகப் படித்தின்புற்றுவருகிறேன்.

சோமலெ

பாரிந்திலையம்,

சென்னை,

1961 ம் தை மீ' 24 ந் எ..

மறைந்த மகாலிங்க சிவம்

(மாணவன்)

(பரிட்செ எடுக்காத) பண்டிதர்—மகாலிங்கசிவம் அவர்களின் ஞாபகதினம், 15.3.44 ல் கொண்டா ட்ப்படவேண்டியது ; நாம் மறந்துவிட்டோம். ‘நினை வுமலர்’ வெளியிடுவோம் ; உபகாரச் சம்பள நிதி ஏற்படுத்துவோம் ; வருஷங்தோறும் அவர் தினத் தைக் கொண்டாடுவோம் ;.....என்றெல்லாம் ‘வாய்ப் பந்தல்’ போட்டுத் திரிந்தவர்கள் இன்று மௌன மாக அடங்கிக் கூடகிறார்கள். இந்த மூன்று வருஷங்களிலும் நிறைவேருத நிர்மாணத் திட்டங்கள் இனியாவது உருப்படுகின்றனவா, பார்ப்போம் ! ‘நினைவுமல்’ ரில் இடம்பெறவேண்டிய ஒரு இதழ்க் (கும்பம்) இங்கே தரப்படுகின்றது.

1. தெள்ளத் தெளிந்த தமிழ்த்தேறல் சேர வாரும் செகத்திரே அள்ளித் தருவன் நானென்ன அருள்சேர் அழகு மொழிபேசி அள்ளக் குறையா ஊற்றென்னும் அறிவுச் சுலையில் நனிமுகந்து கொள்ளக் கொடுத்தாய் சிவமானுய் கூவி அழவும் அகன்றனையே
2. எம்முன் அமர்ந்தே அருள்ளமுக இனிய முறுவஸ் விளைத்தொருகை சும்மா நாடி சேர்த்திருக்கும் தூய உருவம் மறவோமாஸ் ; எம்மை இன்பக் கடல்கொள்ள இயல்நூலமுதம் புகட்டுநிலை எம்மை மறந்தே நீசெலினும் யாமோ மறப்போம் மறவோமே.
3. மேலைத் தேச நாகரிகம் மிகவே மக்கள் மதியங்கிக் கூலங் கெட்டே நாளெல்லாம் சிறுமை யாகக் கழிப்பதைசைச் சாலப் பலகால் இடித்தருளால் சாற்றும் புத்தி பலவாமால் காலக் கொடுமை பற்றுதாய் கடந்தா யுள்ளங் கடவாதாய்

4. பார்த்தாற் பசுவே என்பார்கள் பாய்ந்தாற் புலியே என்பார்கள் ஆர்த்த சபையில் பிரசங்க அமுதக் கடலில் முழுகியபேர் சீர்த்தி உன்னைச் சேர்ந்தனரே சிறந்த தென்பர் சிரியோர் வார்த்தை வேறு வேண்டாவோ வள்ளால் சிவமா முனைவாழ்த்த

வேறு

5. ஆபோடித் தழைகடிக்கும் இயல்புடைய பலபோலி அறிஞுரெலாம் உனைக்கண்டே அடங்கிச் சோர்ந்தார் நாடோடிக் குணத்தினருன் இதவார்த்தை பல பொழுதில் நயப்புடனே கேட்டுமிக நலம்பெற் றுய்ந்தார் தேபிய தவமணியே மகாலிங்க சிவமணியே தினகரனுய் அறிவொளியால் திகழுந்த செல்வா ! நாடினின தடித்தொழும்பர் நினைத்தேடி அலறுவது நன்னூத துன்செவியில் நன்றே சொல்வாய்

வேறு

6. ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய் வுடன்பயின்ற சிரியனே செம்மைநெறி வழவாத திருவுடையாய் கூரியநின் மதியாலே யாவருமே குறிக்கொள்ளப் பாரினிலே பெயர்பொறித்த பண்டிதனே படர்ந் தனியோ

7. ‘தாழுறுநல் வின்பநிலை உலகமுறத் தாங்கனடு காழுறுவர் கற்றிந்தார்’ எனுமுறைக்கோர் காட்டானுய தோமறுசீர் மகாலிங்க சிவமெனும்பேர்ச் சுந்தரனே யாமினியுன் தமிழ்நலத்தை யாரிடத்து வேண்டு வதே

8. போரடிக்கு வயிரமிகப் பொருந்துசிறு கைக்காய் போல் சிர்பெறுமிந் தியநாட்டு வருபுலவர் செருக் கறுத்தே பேர்பொறித்தாய் மகாலிங்க சிவமெனவே பெருமை பெற்றுய “ஆருளங்கு நிகராவார் இனி” யெனவிங் ககன்றுசையே

9. பண்டிதனை நாவலனைப் பாவலர்க்கு மேல்வனை
எண்டிசையும் போற்றுபுகழ் எங்குருவை நம்
முன்தே
மன்னுமிருள் தாமகல வைத்தறிய மெத்துக்டர்
கொண்டபெருவாற்க்கையைனக் கொண்டனையே
கொடுமேறலே !

சழகேசுரி,

19. 3. 44.

ஸ்ரீ மகாலிங்க சிவம் . . .
(16 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அவர்களாற் புகழுப்பட்ட மகாலிங்கசிவமவர்கள் கணேசையாவிடத்து மிகப்பெரும் மதிப்புப்பூண்டவர்கள், கணேசையா அவர்களது தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரானால் விளக்கக் குறிப்புகளுக்கு பண்டிதர் ம. வே. மகாலிங்கசிவம் அவர்கள் அளித்த அனிந்துரைச் செய்யுள் இும்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளது.
(கணேசையர் நினைவுமலர்).

பண்டித மகாலிங்க சிவ உருவப்படத் திறப்புவிழா

முன்னுள் அரசாங்க சனை பஅங்கத்தவராயிருந்த சைவப் பெரியாரும், சாகுந்தலை வெண்பாவெனும் தெள்ளுதமிழ்க் கவிதையியற்றிய கவிஞரும், ஆழந்தகன்ற தமிழாராய்ச்சியறிஞருமாகிய ச. நடேச பிள்ளையவர்கள், கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய மண்டபத்தில் 15.3.42 ல் நடைபெற்ற கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்து, பண்டிதரவர்களுடைய உருவப் படத்தைத் திரைநீக்கன்ற செய்துவைத்து நிகழ்த்திய வரையின் சருக்கம் வருமாறு :—

**கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய
கலாசாலை மண்டபத்திற் கூட்டம்
பன்மொழிப் பண்டிதர்**

காலனு சென்ற பண்டிதர் மகாலிங்கசிவம் அவர்கள் மிக நுண்ணிய விவேகம் வாய்ந்த ஒரு சிறந்த பண்டிதர். அவர் ஒரு மொழியில்லை, பல மொழியிலும் அறிவு படைத்தவர். சிறந்த சொற்பொழி வானர். அவர் பேசும் போது ஆற்றெழுக்குப் போலைச் சொற்கள் எழா நிற்கும். அவர் பேசும் போது மிக இனிமையாக இருக்கும். பலத்த குறிலில் கருமூரடாகப் பேசும் சிலர் போல்ஸாது அவர் பேசும்போது மதுகரங்கள் பூக்களிலுள்ள தேனை மாந்தும்போது செய்யும் நிங்கார ஓசை போன்று கேட்டோர்ப் பினிக்குந்தகையதாக இருக்கும். பொருள் நிறைந்திருக்கும். கற்றரும் கல்லாதாரும் அவருடையைக் கேட்டு மகிழ்வர். அவர் சென்று பேசாது பிரசங்க மேடைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லையென்று சொல்லலாம். அவர் ஒரு புலவர். இனிய பாக்களை இயற்ற வல்லவர்; பல துறைகளிலும் அறிவு படைத் தவர். தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் மாத்திரம் மல்ல, ஹிந்தியும் படித்தவர். எப்போதும் படிக்க

வேண்டுமென்ற ஆசை பூண்டவர். அவர் தமது அறிவின் பயனாக ஒரு சிறந்த நூலையேனும்செய்து வைத்துப் போகாமல் விட்டது எமது தூர்ப்பாக்கியமேயாம். இன்னுஞ் சில காலத்திற்கு அவர் இருந்திருந்தால், அத்தகைய ஒரு நூலை நாம் பெற்றிருப்போம். இத்தகைய புலவர்கள் பூவின் நறுமணம் போன்றவர்கள். பூ இருக்கும் வரைதான் நாம் அதன் மணத்தைத் துய்க்க முடியும். அஃது அழிந்து விட்டாலோ அந்த நறுமணத்தைப் பிறசந்ததியார் பெற்றுமுடியாமற் போய்விடுகிறது. இத்தகைய புலவர்கள் பலர் முன்னும் இருந்து போய்விட்டார்கள். புலவர்களை அவர்கள் உயிரோடிருக்குங் காலத்தில் சக்கபடி கௌரவிக்க, ஆதரிக்க, நாம் தவறிவிடுகின்றோம். அவர்கள் இறந்த பின்னரே அவரைப் போற்றுகின்றோம். உதாரணமாக, தேசீய கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்களை அவர் உயிரோடிருக்குங்காலத்திற் போற்றி நேர் குறைவு. அவர் இறந்த பின்னரே எல்லோரும் அவரைப் பாராட்டத் தலைப்பட்டனர். அவ்வாறு பண்டிதர் மகாலிங்கசிவம் அவர்களை அவர் உயிரோடிருக்கும் போதே கௌரவிக்கத் தவறிய போதிலும், அவர் காலனு சென்ற பின்னரேனும் அவரது குடும்பத்தாருக்குச் செய்யவேண்டிய கௌரவத்தைப் பண்டித மகாலிங்கசிவ ஞாபக நிதியாளர் செய்யக்கூடியதாக இருந்தமை மகிழ்ச்சி பயக்கின்றது. பண்டிதர் அவர்களை நான் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த ஆரம்ப நாட்களிலிருந்தே அறிவேன். அப்போது அவர் காலனுசென்ற ஸேர். பொன். இராமநாதன் துரையவர்கள் எழுதிய ஒரு நூலுக்கு உதவி புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய உருவப் படத்தைத் திறந்து வைக்குமாறு என்னை இந்தச் சபையார் கேட்டுக்

கொண்டதனால் எனக்குக் கெளரவத்தை அளித் திருக்கிறார்கள். இதனை எனக்கு அளிக்கப்பெற்ற ஓர் அரிய சந்தர்ப்பமாக நான் கருதுகின்றேன். இப்போது பண்டிதரவர்களுடைய அழகிய படத்தையான் திறந்து வைக்கின்றேன்”.

அதன்பின், பண்டிதரவர்களுடைய உருவப்படமொன்று பண்டிதரவர்களுடைய புதல்வருக்கு வழங்கப் பெற்றது.

அடுத்தாற்போல, வடபெரும்பாகப் பிரதம தமிழ் வித்தியாதரிசியாகிய பிரம ஸ்ரீ தி. சதாசிவ ஜயரவர்கள் பேசினார்கள்.

அவர் புலவர்களின் இயல்பு இத்தகையது என்பதைக் காட்டுதற்குச் சத்தி முத்தப் புலவராற் பாடப் பெற்ற ஒரு பாட்டையும் அந்தப் புலவர் அரசன் பள்ளியறைக்குத் திருடச் சென்று படுக்கையின்கீழ் ஒழித்திருந்து, அவன் ஒரு வெண்பாவை அரை குறையாகப் பாடிப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமற் கஷ்டப்பட்டபோது, தாம் திருப்பு போனவர் என்பதையும் அகப்பட்டால் தமக்குத் தண்டனை கிடைக்கும் என்பதையும் மறந்து புலமையால் உந்தப் பெற்று அந்த வெண்பாவைப் பூர்த்தி செய்ய உதவின் வரலாற்றையும் எடுத்துக் காட்டினார். மேலும், இராமாயணத்தில் “தோன் கண்டார் தோனே கண்டார்” என்று தொடங்குஞ் செய்யுளிற் கூறப்பட்டது போலப் பண்டிதரவர்களுடைய சிற்புக் களிலும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்றைக்கண்டு மகிழக் கூடியதாக இருக்கின்றதென்றும், தாம் அவரைப் பண்டிதர் என்றே அழைத்துவரும் வழக்கம் இருந்த போதிலும், உண்மையில் அவர் ஒரு புலவர் என்றே தாம் கருதுவதாயும் ஒரு புலவருக்குரிய லட்சணங்களைல்லாம் அவரிடம் காணப் பட்டனவென்றும் அவர் சமய உணர்ச்சி மேம்பட்டவரென்றும் தேவியை உபாசித்து வந்தவரென்றும் அவர் நூல் செய்ய நினைத்தால் செய்திருக்கலாம் என்றும், ஆயின், அவ்வாறு செய்வதை ஒரு பெரிய காரியமாகக் கருதாமையாற்றுன் அவர் அங்ஙனாந் செய்யவில்லை யென்றும் அதிற் செலவிடும் நேரத்தைத் தேவியை உபாசிப்பதிற் செலவிடல் நல்லது என்ற கொள்கை அவரிடம் இருந்ததைத் தாம் அறிந்ததாகவும் நிரம்பிய அறிவு படைத் திருந்தும் நூல்களைச் செய்யாதவர்களுள் வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களும் ஒருவரென்பதை எவரும் அறிவரென்றுங் கூறி னர்.

மேலும், பண்டிதரவர்கள் அஞ்சாமை நிரம்பிய வரென்றும், ஒருமுறை பெரிய அறிஞரும் எவராலும் நன்கு மதிக்கப்படுவருமாகிய அவருடைய மாமனு

ரோடு ஏதோ ஒரு கட்டளையை இட, அதை நிறைவேற்றுவதிற் கிலர் சங்கடப்பட்டனராக, அதை முதலில் மீறியவர் இவரே ஆவர் என்று அவர் வாயிலாகத் தாம் அறிந்ததாகவும் அதுவே அவர் அஞ்சாமைக்கு ஓர் உதாரணமாக இருக்கின்றது என்றும், அவர் உயிரோடிருக்கும்போது பொன்னை மண்ணைப் பெரிதாகக் கருதிப் போற்றியவரல்லரென்றும் அதிகார வர்க்கத்தினரால் அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் நேருங்காலங்களிலெல்லாம் அதனைச் செய்வதிலும் பார்க்க உத்தியோகத்தையே விட்டு நீங்கினுல் நல்லதென்று அவர் தெரிவித்திருக்கிறென்றும் கூறினார்.

திருவள்ளுவரின் கடவுட் . . .

(11 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஒழுக்கம் இன்றியமையாததாகின்றது. சமுதாய “நன்றிக்கு வித்தாகி” நிற்பது ஒழுக்கம். அதன் வழி நிற்பார்க்கு விழுப்பழும் தருவது அது. ஆகவே அது உயிரினும் ஒம்பப்படவேண்டுமென வற்புறுத்துகிற வள்ளுவர். எல்லா மதங்களுக்கும் அடிப்படையாக உள்ள நெறி அன்பு நெறி. இந்த அன்பு மதத்தையே வள்ளுவர்போதிக்கிறார். அன்பினை அடிப்படையாக கொண்ட இல்லறத்தின் சிறப்பினை எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு எடுத்தோதுகிறார்! மனைத்தக்க மாண்புடைய இல்லாளின் உயர்வையும், இல்லாழக்கைக்கு நன்கலமாம் மக்கட் பேற்றினால் ஒருவன் அடையும் இன்பங்கள் பலவற்றையும் மிக அழகாக வருணிக்கிறார். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்றும் “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்றும் பரந்த நோக்கம் கொண்ட தமிழ் மக்களின் பன்பாடு வள்ளுவர் உள்ளத்திலும் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். சாதி, மத, பேதம் கடந்து நின்றவள்ளுவர் பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் என முழங்கிறார். எவ்வுயிர்க்கும் செந்தனமை பூண் பொழுதுபவனே அந்தனை என்கிறார்.

வள்ளுவரது கடவுட் கொள்கை யாதென நாம் ஆராய்ந்தால் அதுதான் தமிழ் மக்களின் கடவுட் கொள்கை என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டும்.

“யாமறிந்த மதங்கள் பல உளவாம் அன்றே யாவினுக்கு முட்புதைந்த கருத்திங் கொன்றே” என்ற மனப்பான்மை யடையவர் தமிழ் மக்கள். எம்மதத்திலும் காணப்படும் சிறந்த கொள்கைகளையும் தம் உள்ளத்தைப் பண்படுத்த உபயோகித்து

(31 ம் பக்கம் பார்க்க)

தொல்காப்பியம்பதிப்புறையாசிரியரும் புரவலர் நா. பொன்னையா அவர்களும்.

தொல்-சொல்லதிகாரச் சிறப்புப்பாயிரம்

மட்டுவில், பண்டிதர் வே. மகாலிங்கசிவம் அவர்கள்.

பதினெண்கு சிராசிரிய விருத்தம்

மணிவளர் மிடற்றுக் கடவுள்பொன் ணடியை
மறக்கலாக் காசிப முனிவன்

வளிவரு புனிதச் சின்னைய சுகுணன்
வளர்தவத் தருள்புரி மறையோன்

அணிவளர் தமிழ்நூற் பரப்பெலாங் குசைநுண்
மதியினை னய்ந்தமிழ் தெனவே

அருந்தமிழ்ப் புலவோர் விருந்தென நுகர
வளவிலாப் பொருஞ்சர வரைந்தோன்

நணிவளர் புலமை யீழநாட் டறிஞர்
நமக்கொரு நாயக மெனவே

நயந்தினி தேத்தும் பருணித கணேச
ஞானகு ரியனிலக் கணநூற்

றுணிவளர் தருதொல் காப்பிய வுரையிற்
றுறுமுநுண் பொருளிரு ளகன்று

துலங்குற விளங்கச் செம்மைசெய் தனன்பொன்
னையனந் தோன்றல்வேண் டிடவே.

காற்றில் மிதந்த கவிகள்

நவாலியூர் வே. க. ப. நாதன் தொகுத்த ஈழநாட்டுச் செஞ்சொற் கவியின்பம் எனும் நூலுக்குப் பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் அளித்த அணிந்துரையில் ஒரு பகுதி.—

இத்தொகுப்பைப் படிக்கும்போது நாம் முன்பு கண்டு கேட்டிராத எத்தனையோ அருமந்த பாடல்களைக் காணுகின்றோம். செவிகள் இனிக்கின்றன. அதே சமயத்தில் எத்தனை கவிதைகள் ஏடு எழுத்தாணிகளுக்கு அகப்படாமற் காற்றேடு காற்றுயக் கலந்து மறைந்தி ருக்குமோ என்ற ஏக்கமுழ் எழுகின்றது.

அண்மையில் நம்மைப் பிரிந்தவர்கள் மகாலிங்கசிவம் அவர்கள். உள்ளமும் செவியும் ஒருங்கு ஊற ஊற எத்தனை கவிதைகளை எத்தனை சந்தர்ப்பத்தில் எத்தனை சபைகளில் எழுந்து பொழிந்தார்கள். அவைகளொல்லாம் எங்கே !

சமூகேசரி யுவ வருட வாழ்த்து

பண்டிதர் ம. வே. மகாலிங்கசிவம் அவர்கள்

புலம்பூத்த சீர்மீ கேசரியே நேசரிதம் புனர வாய்ந்த
நலம்பூத்த தமிழ்க்கொடியே நந்தேச சந்தேசஞான பானு
நிலம்பூத்த கற்பகமே நீலவிலி யுவவருட நிறைவித் தென்னப்
பலம்பூத்த யுவவருடப் பல்லாண்டு நினக்கெவரும் பாடு வாரே.

மாணிக்க மணியென்கோ மயிலென்கோ குயிலென்கோ மகவா என்கோ
ஆணிப்பொன் னவிர்கங்கை நதியென்கோ மதியென்கோ அழுதே யென்கோ
பூனுற்ற வினஞ்சிறந்தாட்டயர் நதுசெவி குளிர்வித்தெடப் பொருளு நாடிப்
பாணிக்க ணமர்ந்துவிடாய் தணித்திருள்சீத் தெமைவளர்க்கும் பரிசா னின்னே.

பொருந்திய சன் னகநிகர் சன்னுகப் பொன்னைய னேர்பொன் னையாபால்
பெருந்தகைநல் லீழுகே சரியைநினை தரத்தொடரும் பெற்றி வாய்ந்த
மருந்துநிகர் தருமீழு கேசரியே யாசிரியர் வழியை நோக்கி
விருந்துவிருந் தெனவெதிர விலாசமுட னவரையெதிர் வினேத வாழ்வே.

(சமூகேசரி ஆண்டு மடல் 1935)

செந்தமிழ் பாட்டுமுறையுந் தீட்டிய

செய்வெண்மடல்

“ மலரவனும் வண்டமிழ்மோர்க் கொவ்வான் ”

இந்துசாதனப் பொன்விழா வாழ்த்து

வெண்பா

1. தெய்வத் தமிழ்மடந்தை செங்கையில்வைத் தேந்துவதும்
சைவத் தலைவி தனதுமடி—மெய்வைத்து
முத்த மிடுவதும் முட்டில் இந்து சாதனம் அஃ்.
தத்தனனி வாழ்கவருள் வான்.

கட்டளைக்கலித்துறை

2. ஆற்றி யாது மலைப்பார்க் கிருளிதை யஃ்துணர்த்தித்
தேறிச் செய்திடும் மின்னலி னன்னர் சிறந்துயர்ந்து
வீறிய சைவர்க் கறியாமை யோட்டி விளக்கஞ்செய்தே
ஏறிய சிறுந்து சாதனம் வாழ்க இளமைபெற்றே

கட்டளைக் கலிப்பா

3. ஆறு மாழுக நாவல மேதகை ஆக்க வெண்ணிய கீரி மலைச்சிவன்
வீறு மாலயம் கேஜிச் ராலயம் விரும்பு சைவச் சிறுரங் கிலம்பயில்
பேறு நல்குகல் ஹாரி சிவமணம் பெருக்கும் பத்திர மாமிவை நான்கனுள்
ஈற தாகி யிறுதியில் ஸதோளிர் இந்துசாதனம் வாழிய என்றுமே

பண்டிதர் ம. வே. மகாலிங்கசிவம்.

குருகவி பாடல்

க. ஹிந்துமத பெளத்தமதத் தொடர்பு

பண்டிதர் ம. வே. மகாலிங்கசிவம்

மன்னிவள ரிந்தியா தேசமே ஹிந்துமத
மாதேவி வாழுமிடமாம்
மாசற்ற திவ்யதரி சனமுடைய கடவுளர்
வளர்த்த அம் மதமன்ய மென்
றுன்னவரு பன்மத நதிக்குலங் களையுண்
உவ்பாத பேராழியாம்
ஒருமதத் தாலுமது வலிகொடா தெனினு மிக
காலத்தி லொழிகுட திசைப்
பின்னமுறு மார்க்கங்க ஸிடர்புரிய நம்மதம்
பெற்றபெண் ணரசியாகிப்
பெயர்வுற் றிலங்கைஜூப் பான்சீன மெழிலுடைப்
¹பிரமதே சஞ்சீயமென்
றின்ன²தேத் தடல்கொண்டு மிளிரும் பெளத்தமத
மீன்றவளை நோகவிடுமோ
இறைவனரு னாமிவை யிரண்டுமே நீட்டேழி
யிருநிலக் கொளிசெய்யவே

உ : புன்னெறி விலக்கு

தம்முடைய சாதியையும் தம்முடைய பாதையையும்
தம்முடைய நாட்டினையும் தாழ்த்துரைப்பார்—புனமை யென்னே
வேசியராய் முற்பிறப்பில் மானத்தை விற்றுண்ட
நீச் சபாவம் நினை.

நாட்டுப் பொருளிருக்க நாடாம லந்தியர் தம்
நாட்டுப் பொருளமிகை நாடுவதேன்—வீட்டுக்
கொழுந னழகிலனென் றன்னியர்தங் கோலம்
விழைகுநரு முண்டுவி மேல்
அற்பகலா யாக்கைக் கலங்காரன் செய்வதினாற்
பொற்பகலா நேரந்தி போக்குகின்றூர்—சிற்சிலரேன்
தீங்கிக(ல) பத³ நீருக்கேன் சீனி, கைக்குந⁴ தேய்நீர்க்கேல்
ஆங்க மைவ தென்றே யறி

¹பிரமதேசம்—பர்மா ²தேத்து—தேசத்தில் ³பதநீர்—பஜையில் வருங் ‘கருப்பணி’

⁴தேய்நீர்—தேயிலைக் கஷாயம்

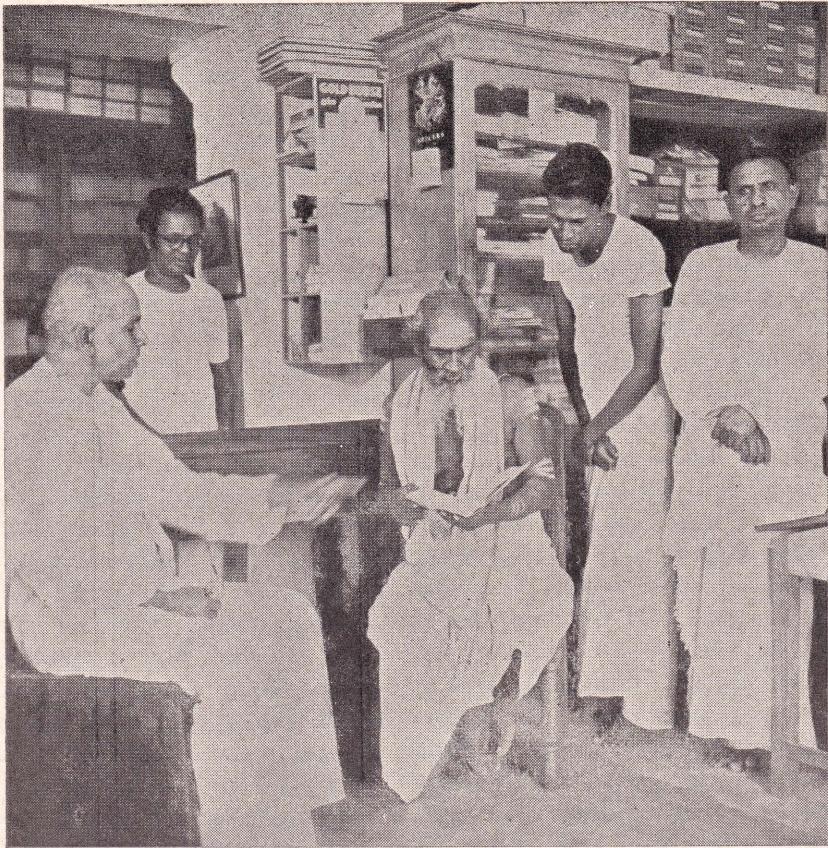
ஸமக்கோ ஆண்டுமடல் 1939

பரிசை எடாத பண்டிதர்

குருகவி மகாலிங்கசிவம்

எனும்

பண்டிதமனி அவர்களின் தலைசிறந்த ஓவியம் விரைவில் வெளிவரும்.

திருமகள் அழுத்தக அதிபர் திரு. கோ. அப்பாக்குட்டி, உப-அதிபர் திரு. மு. சப்ராத்தினம், மகாவித்வான் அவர்கள் கட்டுரை ஆசிரியர் ஆகியநால் உரும் கலந்தாலோசனை செய்கின்றனர்.

பண்டிதர் எடுத்த பரீட்சை

திரு. கு. அம்பலவாணர்.

திரு. குமாரசவாமிப் புலவர் அம்பலவாணபிள்ளை அவர்கள் நல்லாசிரியனிலக்கணத்துக்குத் தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றார்.

“ குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை நிலமலை நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியும் உலகிய வற்றிவோ யெர்குண மினையவும் அமைபவன் நூலுரை யாசிரியன்னே ”

நல்லாசிரியனிலக்கணத்தில் உதாரணமாகக் கூறப் பெற்ற நிலம், மலை, நிறைகோல், மலர் மாட்சி

களுடன், அளக்கலாகா அளவும் பொருளும் அமைதி யும் வாய்ந்த இந்துமகா சமுத்திரம் ஒத்த மாட்சியும் ஒருங்கேயமையப் பெற்றவர் திரு. அம்பலவாண பிள்ளையவர்கள். மொழிகுணச் சிறப்பும், உயர் குணவியல்பும், அழுக்காறு, அவா, வஞ்சம், அங்சம் ஆகியவற்றின் வாசனைதானும் சிறிதள வேணும் இல்லாத பண்பாளர் நன்கு முற்றிய செந்தெந்த பயிர் தலை சாய்ந்து நிற்பதொப்ப, நன்கு கற்ற பிள்ளையவர்கள் கற்றதன் பயனாக தலைசாய்ந்து வாழும் தூய்மை உள்ளாம்படைத்தவர். ஆட்சி

மரமற்ற அடக்கமான, அமைதியான வாழ்க்கை இருபதாம் நூற்றுண்டிலும் நடாத்தவியலும் என்ற உண்மைக்குச் சிறந்த சான்றூக விளங்கும் சான்றேன். தமிழ்க்கு நல்லுலகில் தலைசிறந்த புலவராக, வேங்கடக்குன்றின் மேலிட்ட தமிழ் மனி விளக்காகத்திகழ்ந்த, குணமெனும் குன்றேற்றின்ற சன்னகம் குமார சவாமிப்புலவர் அவர்களின் புதல் வர் திரு. அம்பலவாணபிளை என்றால், தந்தையின் மகனாகத் தானே பின்னையிருக்க வேண்டும். இயற்கை நியதியும் பெரும்பாலும் அவ்வாறுதானே அமையுமடியும். ஆனால் விதிவிலக்குகளும் உண்டு தான். பின்னையவர்களைப் பற்றி கணேசையர் நினைவு மலில் கூறப்பெற்ற மனிவாசகம் இது. சன்னகம் ஸகந்தவரோதயக்கல்லூரி ஆசிரியராகப் பல ஆண்டுகள் கடமையாற்றிய அம்பலவாணபிளை அவர்கள் தமது ஆசிரியப் பணியுடன் ‘ஸமுகேசி’ யின் வளர்ச்சியிலும் பெரிதும் ஈடுபட்டு அதன் ஆசிரியராகத் தோன்றுத் துணையாயிருந்து உழைத்தவர். தமது உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறிய பின்னரும் ‘ஸமுகேசி’ ஆசிரிய குழுவினருள் ஒருவராகக் கடமையாற்றியவர். ஆங்கில மொழியைத் தமிழ் மரபுக் கேற்பத் தமிழ் மொழியிலும், அவ்வாறே தமிழை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்தவில் தனிஆற்றல் பெற்றவர். இவர் தம தந்தையாரால் ஆக்கப் பட்ட தண்டியலங்காரப் புத்துரை, யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை, அகப் பொருள் விளக்கப் புத்துரை, மேகதூதக் காரிகை, இராமோதந்தம், சாணக்கியநீதி வெண்பா, சிக்பால் சரிதம், இரகுவமிச சரிதா மிர்தம், கண்ணகி கதை, இதோபதேசம் முதலிய நூல்களை மறுபிரசரஞ்செய்து வெளியிட்டுள்ளார்.

மகாவித்துவான் சி. கணேசையர் அவர்களும் வித்தகப் பத்திராதிபர் பண்டிதர் ச. கந்தையா பின்னை அவர்களும் பிரம்ம ஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் அவர்களும் பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பின்னை அவர்களும் வித்துவான் சுப்பையாபிளையவர்களும் மகாவித்துவான் மகாவிங்கசிவம் அவர்களும், திரு. கு. அம்பலவாணர் அவர்களும் சைவத் தமிழுக்கைன அலங்கரிக்க அவதரித்த அறுமுக மூர்த்திகள் என்று கூறுவது புனைந்துரையாகாது.

திரு. அம்பலவாணபிளை அவர்களை ஈழுகேசரி நிலையத்திலும் மயிலணியிலுள்ள அவர் இல்லத்திலும் பன்முறைகளை உரையாடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்து என் பாக்கியமென்றே கருதுகிறேன். ‘வித்தகம்’ கந்தையாபின்னையவர்களும் திரு. கு. அம்பலவாணர் அவர்களும் ஈழமண்டலப்புலவர் வரலாறுபற்றி உரையாடும் பொழுது கேட்டுக்கொண்டிருப்பதே தனி

யின்பந்ருவதாகவிருக்கும். சாடிக்கு மூடிவாய்த்தது போல ஒருவர் கூறுவதை மற்றவர் வழிமொழிந்து விரிவுரை கூறுவதை ஒலிப்பதிவு செய்து வையாமற் போன என் மந்தபுத்தியை அடிக்கடி நினைந்து நினைந்து கவலைப்படுவதுண்டு. ‘வித்தகம்’ அவர்களின் தூய வாழ்க்கை வரலாற்றினை துருவித்துருவி ஆராய்ந்து அரியதோர் வரலாற்று நால் வெளியிட்டுள்ளார்கள் திரு. கு. அம்பலவாணபிளை அவர்கள். ஈழநாட்டுப் புலவர் வரலாற்றினைச் சிறுவர்களுக்காக ஈழகேசரி சிறுவர் பக்கத்தில் மறைமுகமாக நின்று தொடர்ந்து வெளியிட்டுவந்த திரு. அம்பலவாணபின்னையவர்கள் அக்கட்டுரைகளை அழிய நூலாக வெளியிட்டு குழந்தை இலக்கியம் வெளியிடும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள் ஈழநாட்டிலே மருந்துக்கும் இப்போது கிடையாது என்ற வடுவை அகற்றி ஈழத் தமிழன்னை அரியாசனத்தில் புன்முறவுல் பூத்த முகத்துடன் இன்புற்றிருக்கப் பின்னையவர்கள் உதவி புரிவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன். இனி, பின்னையவர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கு மிடையில் மறைத்து நிற்காது விலகிக் கொண்டு சேய் நாட்டு இலைக்கணக் கொட்டப் பாய் நாடுசென்று எடுத்த பரிடசையைப்பற்றியும், வினாத்தாள் அமைக்கத் தெரியாத வர்கள் வினாத்தாள்கள் அமைப்பதால் அத்தகைய வினாத்தாள்கள் படும்பாட்டையும், பரிடசாதிகாரி யார் பரிடசார்த்தி யார் என்ற கேள்விக்கு விடையையும் பின்னையவர்களே விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்கள். இதோ அவர் தீட்டிய உயிரோவியம்

—(ஸ்ரீலங்கா ஆசிரியர்)

“இஃது என்ன வினாதைம்? பரிடசை எடாத பண்டிதரைப்பற்றிக் கலாநிதி கூறிற்றே. கேசரி இப்பொழுது முன்வந்து பண்டிதர் எடுத்த பரிடசையைப்பற்றிக் கூறப்போகின்றதாமே. இதிலும் பெரிய விநாதையாதோ? இது ஒருபோது தமாசாகவிருக்கலாமோ? ” என்று சிலர் எண்ணக்கூடும். அப்படி யொன்றுமில்லை. பயப்படவேண்டாம். இதுவெமாரு உண்மைச் சம்பவந்தான். யாழ்ப்பாணத்தில் எத்தனை தினுசுப் பண்டிதர்கள், பாவலர்கள் இருந்து வாழ்ந்தனர்; நடந்தனர். நாம் எடுத்துக் கொண்டவரும் அவருள் ஒருவர்தான்.

மதங்கொண்ட யானை. இல்லை. இடியன்மாடு. யாரையும் கொம்பினால் குத்தப் பின்னில்லாது. இதன் முன்னரில் எவரும் நிலைநிற்க வியலாது. இறுமாப்படைந்து தன்னிட்டமாகத்திரிந்தது. ஆசுகவி முதலிய பலதிறக்கவினாம் சொரியும் மேகம். எதற்கும் நினைத்தவுடன் பாட்டுப் பாடிவிடும். யாழ்ப்பாணத்தில் எந்த மூலை முடக்குந் தெரியும். அநேக மாணவர்க்குப் பலவிடங்களில் வித்தியாசாலை

நடாத்திக் கல்வி கற்பித்தும் வந்தது. இலக்கியத் திலும் இலக்கணத்திலும் எல்லையற்ற ஆட்சி; அனுபவம். இலக்கணமென்றால்.... இலக்கணக் கொட்டன் என்ற காரணப்பேற்றப் பெற்றது பின் எதற்கு? இவ்வாறு மதங்கொண்ட யானையைக் கட்டி யவிழ்க்கக் கூடியவர் ஒரேயொரு பேர் வழிதான்.

நாவல்லரையாவைக் கண்டவுடன் பதுங்கி ஒதுங்கிப் பணிந்து நிற்கும். இதற்குக் காரணம் நாவல்லரையா வின் ஆழ்ந்த கல்வியறிவும் இறுகிய சமயப்பற்றும் மாத்திரமல்ல; அவரின் பளிங்குபோன்ற களங்கமற்ற அந்தரங்க வாழ்க்கையும், துணிபும், பிடிவாதமான கொள்கையுமேயாகும். சமயவாதஞ் செய்ய ஓர் அந்நியமதச் சாமியாரை நாவல்லரையா அழைத்த போது, தான் திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள லால்குடி யில் இன்னைர இன்ன திகதியில் சமயவாதஞ் செய்து வென்றதாகவும், மறுபடியும் வாதம் எதற்கென்றும் பரிகாசன் செய்தனர். “ஸ்ரீபெயின் தேசத்தில் நான் நாற்பதடி பாய்ந்தேன்” என்றவனை நேரக்கி இன்னெருவன், “இங்குமொருக் கால் அப்படிப் பாய்க்கூடாதா? நாங்களும் பார்க்கலாமே” என்றார். அதற்கு அவன் “இது ஸ்ரீபெயின் தேசமல்ல” என்றார். இவ்வித முறையில் அடாத்தாக முட்டாள் வாதஞ் செய்யும் போலிச் சாமியாரை நாவல்லரையா என்ன செய்வது? நமது பண்டிதர் போன்ற பேர்வழிகள் தான் இவர்க்கு வழிறாக கொடுக்கக்கூடியவர். “இரத்தினத் திரயம்” என்ற மகுடத்துடன் மூன்று கவிகளையாத்து, சாமியாரை விரட்டி அவர் போவிவாதங்களை நிலைகுலையச் செய்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இப் பண்டித மாமணி பாடிய கடைசிப் பாட்டுகள் இந்தச் சாமியார்மீது பாடிய மூன்று பாட்டுந்தான். அடுத்துத் தினங்களில் நன்றாரவில் தோணியேறி இந்தியா சென்றனர். அங்காவது சிறிது ஆறியிருந்தாரா? இல்லை. பலவிடங்களையும் சென்று பார்த்துவிட்டுக் கடைசியாகக் கும்பகோணம் சென்றார். யாழ்ப்பாணத் தில் எல்லாக் கோணத்திலும் ஒருக்கரை பார்த்த பண்டிதருக்குக் கும்பகோணமும் ஒரு சரக்கா? அங்கு சிலநாள் தங்கிப் பல மாணவர்க்குப்பாடஞ் சொல்லி வைத்தனர். அவர் கொடுக்கும் பொருட்களையே பெற்றுச்சீவித்து வந்தனர்.

நற்காலமாகப் போலும் ஒருநாள் இவரின் புதிய நன்பரொருவர் ஓடிவந்து “பண்டிதரையாவுக்கு நமஸ்காகாரம். நல்லபுதினங்கூறவந்தேன். கும்பகோணம் டவுன் ஸ்ரீலூக்கு ஒரு தமிழ்ப்

பண்டிதர் தேவையாம். உடனே மனுச் செய்யுங்கள். அந்த ஸ்தானம் உங்களுக்குக் கிடைப்பது நிச்சயம். ஆழ்ந்த அறிவும் பரந்த நூற்புமக்கமு மூன்னா தங்களை இந்த உத்தியோகம் தவறிப் போகாது” என்றார். பண்டிதரும் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து யோசித்தனர். அரசினர் வித்தியாசாலையில் பண்டிதர் வேலை கிடைத்தால் நலந்தான், தட்டுப்பாடின்றி வாழலாம். சம்பளமும் முட்டுப்பாடின்றிக் கிடைக்கும். இதைப்பெற முயலவோம். எட்டினால் கிடைக்கும் அல்லது போகட்டும் என்று எண்ணினார். மனுச்செய்வோம், ஒரு நட்டமுமில்லையேயென்றும் முடிவு செய்தார்.

கும்பகோணம் அரசாங்கக் கல்லூரித் தலைமையாசிரியர் ஸ்ரீமான் கோபாலராவ். அவர்தான் இந்த ஸ்ரீலூக்கிலையும் மேற்பார்வை செய்பவரும் ஆசிரியர்களைத் தெரிந்தெடுப்பவருமாவர். அக்காலத் தில் கோபாலராவ் சிறந்த கல்வி நிபுணராக மதிக்கப்பட்டுவந்தனர். இவர்மாட்டு அளவில்லாத மதிப்பும் நம்பிக்கையும் அரசினர்க்கிருந்தது. ஆங்கிலத்தில் மாத்திரமல்லத் தமிழிலும் இவருக்கு நிரம்பிய புலமையுண்டு. பண்டிதர் வேலையைத் தமக்கு அளிக்கும்படி அநேகர் இவர்க்கே மனுச்செய்தனர். மனுச் செய்ததுடன் நில்லாது, நமது பண்டிதர் கோபாலராவ் அவர்களை நேர்முகமாகக் கண்டும் பேசினர். அவர் எவ்விதமாகவாவது முகமன் வார்த்தை கூறினில்லை. மனுச் செய்த பண்டிதர்களைப் பரீட்சித்துப் பார்த்து அதில் திறமையாகச் செய்தவர்க்கே வேலை கொடுக்கப்படு மென்றனர். உடனே முருகேச பண்டிதர் அவரை விழித்து “அப்படியா? சோதிக்கக் கூடிய வன்மையும் ஆற்றலுமுடையார் இங்கு யாராவது உனரா?” என்றார். கோபாலராவ் ஆச்சரியமும் கோபமும் உடையவராய் “நமது கல்லூரித் தமிழ்ப் பண்டிதர் தியாகராசச் செட்டியார் எங்கு போய் விட்டார்” என்றார். “சரி, சரி” என்று சொல்லி விட்டுப் பண்டிதர் வீட்டுக்கு நடைகட்டிவிட்டனர்.

பரீட்சைத் தினம் வந்தது. வேலைகேட்ட பண்டிதர்கள் எல்லாரும்—நாற்பது பேருக்குக் குறையாது—வந்து சேர்ந்தனர். கும்பகோணம் அரசாங்கக் கல்லூரியில்தான் பரீட்சை. யாவரும் ஒருவரையொருவர் அறியாதவர். எல்லாரும் பொதுவாக நமது இலக்கணக் கொட்டனேயே கூறிடுப் பார்த்தனர். வடிவத்தைக் கண்டு அஞ்சினரோ அல்லது அவரின் வெடுவெடுப்பைக் கண்டு வெருட்சியடைந்தனரோ தெரியவில்லை. மற்றைய பரீட்சைகளைப்போல் ஏழேட்டு வினாப் பத்திரங்கள்

மூலமாக இப் பண்டிதர்களைப் பார்சிக்கவில்லை. ஒரேயொரு பரிசைதான். அதிலேயே எல்லா விதக் கேள்விகளும் அடக்கப்பட்டன. இலக்கியம், இலக்கணம், தருக்கம், யாப்பு, அணி என்பனவெல்லாம் அபங்கியிருந்தன. பரிசைகள் வேறு யார்? கல்லூரிப் பண்டிதர் தியாகராச் செட்டியார்தான். (இவர் பாதக் குறட்டினுள் தான் பின்னர் தக்ஷண கலாநிதி Dr. சாமிநாதையர் புகுந்தவர்). குறித்த நேரம் வரையும் யாவரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

கோபாலராவ் கடுதாசிக் கட்டுகளுடன் வந்தார். பரிசை நேரமாயிற்று. பண்டிதர்கள் குறிக்கப்பட்ட இடங்களில் உட்கார்ந்தனர். வினாப்பத்திரங்களும் மறுமொழி எழுதக் கடதாசிகளும் வழங்கப்பட்டன. என்றாலும் பரிசை யெடுத்திராத நமது பண்டிதரும் முதன்முதலாகப் பரிசையைக்கண்டார். மறுமொழி எழுத மூன்று மணித்தியாலங் கொடுக் கப்பட்டது. எல்லோரும் சட்சவென்றும், மடமட வென்றும் தாறுமாருக விறுவிறுப்புடன் எழுத்த தொட்டினர். நமது பண்டிதர் மாத்திரம் சும்மா விருந்தார். கண்ணுடியை முக்கில் மாட்டி வினாப் பத்திரத்தை நோக்கினர். மேலே நின்று கீழே பார்த்தார். சிரித்தார். என்ன துணிவென்றார்? போட்டார்கேள்விக் கடதாசியை மேசையில். கண்ணுடியைக் கழற்றி வைத்தார்.

இவருடைய கோலத்தை அநேகர் பார்த்து அதிசயமடைந்தனர். மறுபடியும் மூக்குக் கண்ணுடியை அணிந்தார். பேனுவை யெடுத்துப்பிடித்தார். கேள்விகளைப் பாடாகவெட்டினார். திருத் தினார். இன்ன விதிப்படி இன்ன கேள்வி பிழையென்று எழுதினார். கடத்தியாக ஒரு கேள்வி யுந் தப்பவில்லை. பின் மறுமொழி எதற்கு? கீறிய கேள்விக்கடதாசியைக் கோபாலராவிடம் கொடுத்துவிட்டுப்பண்டிதர் சென்றுவிட்டனர். இஃது என்ன? பத்து நிமிடத்தில் பண்டிதர் மறுமொழி எழுதிவிட்டாரே யென்று அநேகர் வியப்படைந்தனர். கோபாலராவுக்கும் பக்கத்திலிருந்த தியாகராச் செட்டியாருக்குந் தான் இரகசியந்தெரியும். பண்டிதர் திருப்பிக்கொடுத்த வினாப் பத்திரத்தை இரு வரும் மாற்மாறிப் பார்த்தனர். தலைகுனிந்தனர். என்ன சொல்வது? பண்டிதர் எடுத்துக்காட்டிய பிழைகள் பிழைகளே. கேள்விப் பத்திரத்தினிறுதி யில் “கேள்வி கேட்கத் தெரியாதவர் பரிசிப்பதெட்டி? ” என்றும் எழுதிவிட்டார் பண்டிதர். இஃது என்ன வெட்கமாயிற்றே. உலக மறிந்தால் நகைப் புக்கிடமாகுமே.

இதற்கு என்ன செய்வது. பொட்டுக்கேடு வெளிக் கழுன செய்வதைச் செய்யவேண்டியதுதான். ஆனாலுப்பிப் பண்டிதரை யழைத்து “ உங்கள் பான் டித்தியத்தை அறியாது பரிசிக்க வந்தது எங்கள் தவறுதான். உங்களுக்கே ஹெஸ்கூல் பண்டிதர் வேலை அளிக்கின்றோம் என்று கோபாலராவ் கூறினாராம். பண்டிதரும் அங்கு கல்விகற்பித்துத் தமது காலத்தைக் கழித்து வந்தனர்.

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சொல்

(14 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நுகர்ந்து நுகர்ந்து இன்புறுதற்கு ஆற்றுப்படுத்தும் படிப்பித்தல். தமக்கே தனியுரிமையாககிக்கொண்ட இயற்கை விவேகம். இவையெல்லாம் வாய்ந்த ஒரே யொருவர் பண்டிதர் ஸ்ரீமத் மகாவிங்கிவம். படிப்பித்தல், கவித்துவம், பேசுச், இவை யொரு புறமாக நெருங்கிப் பழகினேரூம் நுனித்துணரத் தக்க இவர் தம் விசாலமான நோக்கமும் உயர்ந்த கொள்கையின் வழிப்பட்ட தூய எளிய வாழ்க்கையும் மிக மேலானவை.

இக்காலத்தில் யாழிப்பான் நாட்டில் பண்டிதர் மிகப்பலர். ஆ. தி. பா. சங்கத் தால் பட்டமனிக்கப் பெற்றவர் பலர்; மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் கெளரவிக்கப் பெற்றவர் சிலர். தமக்குத்தாமே பட்டஞ் சூட்டி வழங்கி வருவாரு மில்லாமலில்லை.

பண்டிதர் சிவத்தின் இடத்தை நிரப்புதற்கு மாத்திரம் ஒருவருமில்லை. பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை பலவழிகளில் பண்டிதரைப் பின் பற்றியவர், ஒரூரவர். அவருடைய தேகநிலைமை சிவத்தின் இடத்தை நிரப்பத்தக்க வகையில் இல்லாதது யாழிப்பானத் தவரால் இச்சந்தரப்பத்தில் பெரிதுஞ் சிந்திக்கத் தக்கது. ஈழத்தமிழாசிரியர் குழுவுள் விளங்கிய தண்மதி மறைந்தது. பிரசங்கமேடைகள் பொலி வழிந்தன. தமிழுகின்றேர் சுடர் ஒளியவிந்தது.

பண்டிதரின் வாழ்க்கை வரலாறு தமிழுகிற்கு யாழிப்பானத்திற்கு மிக இன்றியமையாதது. அவர் தம் வரலாற்றைத் தந்தையார் உரை யாசிரியர் வேற்பிள்ளை அவர்களின் வரலாறும் இடம் பெற்ற தக்கதாக வெளிவரச் செய்தல் தமிழறிஞரதும் அபிமானிகளதும் அவர் தம்மாணவரதும் கடனாகுமென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

தமிழுக்கு இதனைப்பற்றிய அபிப்பிராயத்தை இப்பத்திரிகை மூலம் வெளியிடுவது விரும்பத்தக்கது.

சென்னைச் சைவசித்தாந்த மகாசமாசம்

55 ஆம் ஆண்டு விழாவும் மாநாடும்

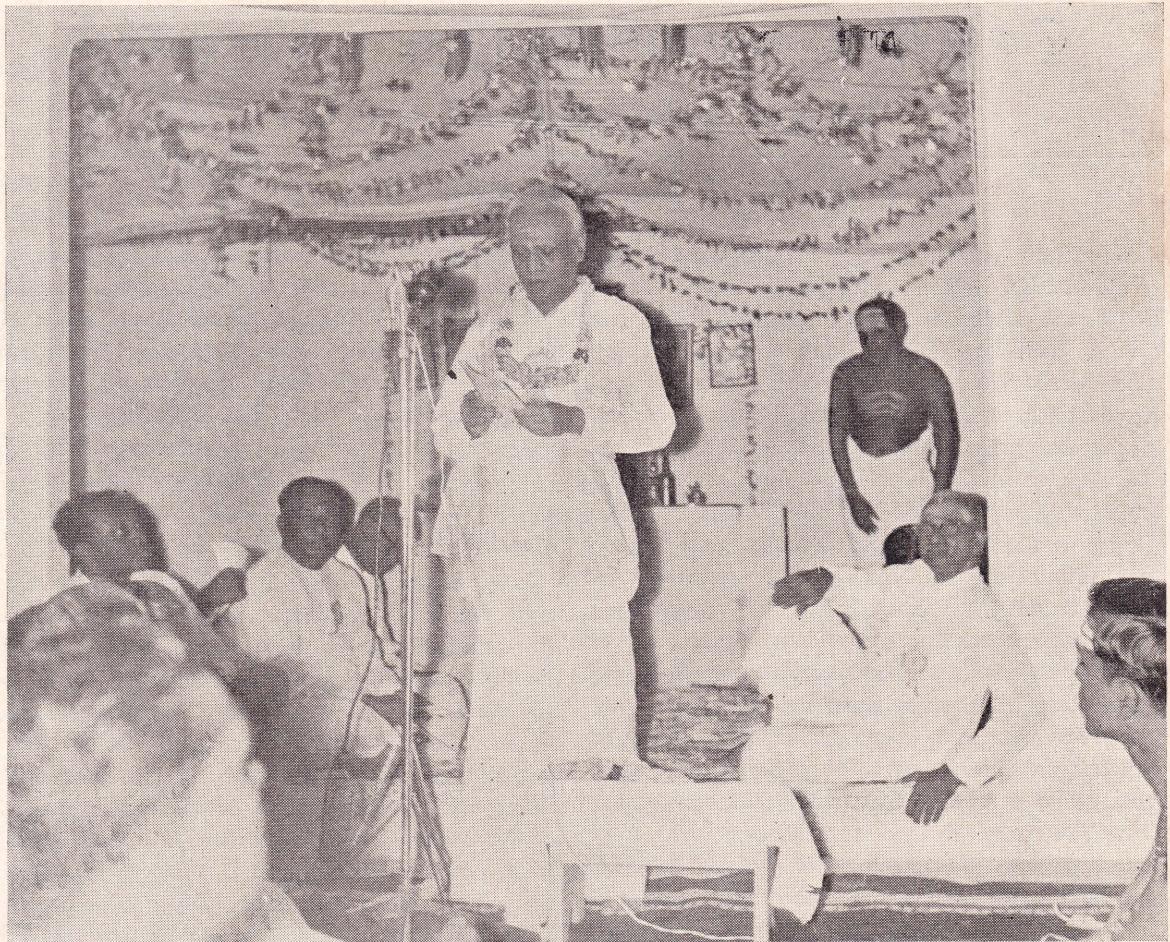
நமது விசேஷ நிருபர்

சென்னைச் சைவசித்தாந்த மகாசத்தார் மார்க் மித்திங்களில், ஆதியுமந்தமுமில்லா அரும் பெருஞ் சோதியை விடியற்காலையில் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடித் துயிலெழுப்பி திருவெம்பாவை ஒதும் புன் னிய வேளையில், தம் மகாநாட்டை “அங்கத்துறு நோய்கள்தியார் மேலொழுத்தருளி வங்கம்மலி கின் றகடல் மாதோட்ட நன்னகில் பங்கஞ் செய்த மடவா ளொடு பாலாவியின் கரைமேல் தெங்கம் பொழில் சூழ்ந்த திருக் கேதிச்சரத்தானே” எனப் பாடல் பெற்ற புராதனைப் பெருமை வாய்ந்த புனித தலத் தில், இராமபிரானும், அகத்தியரும், அருச்சனனும் திருநானசம்பந்த சவாமிகளும், சந்தரமூர்த்தி சவாமிகளும், மணிவாசகப் பெருமானும் அருண கிர்நாதரும் இன்னும் மெய்யடியார் பலரும் சித்தர் கனும் வழிபட்டுப் புனிதமாக்கிய தலத்தில், ஈழ நாட்டினை முழுமுடிச் சோழ மண்டலத்துட் சேர்த்து, பொலந்துவையைச் சைவத் தலைநகராக்கி மணி முடி தரித்து ஆண்டு இராஜாஜேஸ்வரம் எனும் கோயிலைக் கட்டி சிங்கள மன்னர் அடிப்பனிய மணி முடி தரித்த சோழ மன்னர் தலை தாழ்த்தி வணங்கிக் கௌரியம்மை சமேதராகக் கேதிச்சரப் பெருமான் பாலாவித்தீர்த்தக் கரையில் கோயில் கொண்டெடுந்தருளியிருந்த புனித தலத்தில், திரு நீற்றின் ஒளி நெற்றியிற் றிகழ வீற்றிருந்து செங் கோலோச்சிய இராணவப் பெருந்தகையாளின்இல்லக் கிழத்தி, ஆர்கவிசூழ தென்னிலங்கை அழகமா வண்டோதரிக்குப் பேரருளின்பம் அளித்த திருவினா யாடலை கேதில்வரப் பெருமான் நடத்துவத ற்கு நிலைக்களானுகக் கொண்ட புனித தலத்தில், உங்கையிற்பின்னை உனக்கே யடைக்கலம் என மணி டோதரி சரணைக்கிய திருக்கேதிச்சரமும் திருக்கோண மாமலையும் பாழாகி விட்டனவே ! ஐயகோ ! சைவர் களாகப் பிறந்த நாம் இவற்றைப் புனருத்தாரனஞ் செய்யாது புதுப்புதுக் கோயில்களைக் கட்டியெழுப்பு கிண்ணேருமே என்று அழுதழுது இறுதி மூச்சைவிட்ட நாவலர் பெருமானின் ஆவி அருவவடிவில் வட்ட மிடும் புனித தலத்திலே, வானளாவிய கோபுரத் துடன் கருங்கற் திருப்பனியாக திருக்கேதிச்சரக்கோயி லைக் கண்டு தொழுதன்றி உறங்கேன் என்று கங்

கணங் கட்டி இரவு பகலாக அயராது உழைத்து வரும் சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்கள் தலைமையில் இப்பொழுது இயங்கிவரும் திருக்கேதீச சர ஆலயத் திருப்பனிச் சபையின் பெரும்பணி ஓராவு நிறைவேறி, திருவெம்பாவைப் பூசை நடை பெறும் புண்ணிய காலத்தில், சைவசித்தாந்த சமா சத்தினர் தமது 55 ஆம் ஆண்டு விழாவினை இப் புராதன தலத்தில் இட்டு புண்ணிய காலத்தில் நடாத்து தற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்த வரவேற்புச் சபையினரை முதற்கண் பாராட்ட வேண்டும்.

வாழ்க்கையிலே பல துறைகளிலும் ஈடுபட்டு உழைத்து வருகின்ற தோட்டி முதல் தொண்டைமான் ராறுகளுள் பல படியிலுமின் சைவர்கள் ஒரு சில நாட்களுக்காவது சைவசமயத்தைப் பற்றிச் சிந் திக்கவும், தமிழ் கூறு நல்லுலகிலுள்ள சைவப் பெரியார்களின் சமயப் பேருரைகளைச் செவிமடுத்துத் தம் வாழ்க்கையைச் சொராக்கவும், அப்பெரியார்களுடன் சிறிது நேரமாவது கலந்துரையாடித்தத்தம் சந்தேகங்களை நீக்கிக் கொள்ளவும், கோயிலாவதே தடா, குளங்களாவதேதடா ” என்று வாய்ப்பறை யறையும் உன்மத்தர் உள்ளத்திலும் சைவாழூகுக் கத்திற் சிறந்த பெரியார்களையும் புனித தலத்தை யும் ஒருங்கு தரிசிப்பதனால், தெய்வமென்பதோர் சித்தம் சிறிதளவாவது முகிழக்குமென்பதிற் சந் தேகமில்லை. ஆகவே இம்மகாநாடு சைவர்களுக்குப் பெரிதும் பயனளிக்கும் என எதிர்பார்த்திருந்த ஈழத்துச் சைவ நன்மக்கள் பெரும்யண்டைந்திருப்பார்களென்றே கருதலாம். இந்த மகாநாட்டிற்குச் சிறந்த பேச்சாளரை ஒழுங்குசெய்த சமாசத்தாரையும் மகாநாடு மூன்று நாட்களும் செவ்வேனே நடை பெறுவதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளையெல்லாம், பெருஞ் செலவிற் செய்து நிறைவேற்றிய சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட வரவேற்புச் சபையினரையும் எவ்வளவு தூரம் பாராட்டினும் தகும், தகும் என்றே மகாநாட்டிற் கலந்து கொண்ட தாய்நாட்டுச் சைவர் களும் சேய்நாட்டுச் சைவர்களும் வாயார, நெஞ்சார, மனமாரப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

வரவேற்புச் சபை எவ்வாறு இயங்கியது என்பதை அது 7.11.60 ல் வெளியிட்ட துண்டுப் பிரசரம்

திருக்கேதீச்சரத்தில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகாநாட்டில் சைவப் பெரியார் திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் திறப்புவரானிக்குத்துக்கிருங்கள். வஸு புறத்தில் இருப்பவர் சென்னைச் சைவசித்தாந்த மன்றத் தலைவர் திரு. அரு. சோமசுந்தரன் செட்டியார் அவர்கள்.

நன்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றது. இதில் ஒரு பகுதி இது :—

திருக்கேதீச்சரத்தில் நிகழம் சென்னைச் சைவசித்தாந்த மகா சமாசத்தாரின் 55 ஆம் ஆண்டு விழா 30, 31 டிசம்பர் 1960—1 ஜனவரி 1961

சமாசம் நிறுவப்பெற்றதும் 1905 ம் ஆண்டு நடந்த விழாவிற்குத் தலைமைதாங்கச் சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். இன்னும், சமாசத்தின் உறுப்பினரான பல சைவப் பெரியார்களும், அறிஞர்களும் விழாக்களுக்குத் தலைமைதாங்கவும், சொற்பொழிவு நிகழ்த்தவும் ஈழத்

திவிருந்து அடிக்கடி சென்றுள்ளனர். 1955 ம் ஆண்டு சிதம்பரத்தில் நிகழ்ந்த பொன்விழாவிற்கு யாழ்ப்பாணம் திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் தலைமைதாங்கினார்கள். இந்தியாவிற்கு வெளியே முதன் முதல் நடந்த சமாசத்தின் மாநாடு யாழ்ப்பாணத்திலேயே 1948 ம் ஆண்டு நிகழ்ந்தது. அதைத்தொடர்ந்து கொழும்பில் 1950 ம் ஆண்டு கைத்திங்களில் விழா எடுக்கப்பட்டது.

சைவசமயத்தின் மாண்பையும், மெய்ப்பொருள் உண்மையையும் மிலிரச்செய்ய உழைக்கும் சமாசத் திற்கு ஊக்கமளித்து உதவ ஈழத்துச் சைவப்பெருமக்கள் பத்தாண்டுகளுக்குப்பின், முன்வருவது மிகவும் பொருத்தமும் அவசியமும் ஆகின்றது. இலங்

கையில் நிகழவிருக்கும் இவ்விழா ஈழத்துச் சைவப் பெருமக்களின் ஆத்மீக வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உறுதுணையாகும். விழாவில் கலந்துகொள்ள இங்கு வரும் சொற்பொழிவாளர்களை இலங்கையின் ஏனைய இடங்களில் சொற்பொழிவு ஆற்ற அழைக்க வாய்ப்பும் உண்டு!

1959 ம் ஆண்டு தைத்திங்களில் வாலாசாபாத்தில் நடந்த 54 வது ஆண்டு விழாவில், 1960 ம் ஆண்டில் விழா ஈழத்தில் நிகழவேண்டும் என்ற அழைப்பைச் சமாசத்தினர் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொண்டனர். அதன்படி விழா 1960 ம் ஆண்டு டிசெம்பர் 30, 31 ம் நாட்களிலும், 1961 ம் ஆண்டு ஜூன்வரி 1 ம் நாளிலும் திருக்கேதீச்சரத்தில் நடை பெறும்.

விழா நடத்துவதற்கு ஏற்ற மண்டபமும், விருந்தினர் தங்குவதற்குப் போதிய வசதியுமான திருக்கேதீச்சரத்தில் மாநாட்டை நடாத்த வேண்டுமென வேண்டியபோது திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபையார் அதனை அன்புடன் வரவேற்றனர்.

சைவர் மாநாட்டுடன், சைவ மங்கையர் மாநாடும், சைவ இளைஞர் மாநாடும் திருக்கேதீச்சரத்தில் நடை பெறும். அவைகளுக்குத் தனித்தனியே தலைவரும் செயலர்களும் இருப்பர். நிகழ்ச்சிநிரலும் தனித் தனி அமையும். இம்முன்று மாநாட்டிலும் நிகழும் சொற்பொழிவுகள் ஒரு நூலாக அச்சிடப்படும்.

மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவரும் தாய்நாட்டு விருந்தினரையும், சமாசப் பணியாளரையும், ஈழத்து அறிஞரையும் தகுந்த முறையில் வரவேற்று உபசரிக்க யாற்பொணம், கொழும்பு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு முதலான இடங்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பெற்ற அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட அகில இலங்கை வரவேற்புச்சபை ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஏறக்குறைய 2000 மக்கள் திருக்கேதீச்சரத்தில், மூன்று நான்கு நாட்கள் தங்கி இவ்விழாவில் கலந்துகொள்வார்களேன எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

மேலும், விழாவிற்கு கலந்துகொள்ளவரும் சமாசத்தின் முக்கியமான பணியாளர்களுக்கும், சொற்பொழிவாளர்களுக்கும் உரிய போக்குவரத்துச் செலவைக் கொடுப்பது வழக்கமாகும். இன்னும், இந்தியாவிலிருந்து மாநாட்டிற்குவரும் யாவரும் ஈழத்துச் சைவப்பெருமக்களின் விருந்தினராக இருக்க வேண்டுமெனவும் வரவேற்புச் சபையார் தீர்மானித்துள்ளனர். திருக்கேதீச்சரத்தில் அவர்கள் தங்கு வதற்கு ஏற்ற இடமும், இலவச உணவும் அளிக்கப்படும். அல்லாமலும் முக்கியமான விருந்தினர்க்கும் சொற்பொழிவாளர்களுக்கும் இங்கு ஏற்படக்கூடிய போக்குவரத்துச் செலவையும் கொடுக்க வேண்டும்.

எனவே இச்செலவுகள் யாவற்றுக்கும், அன்பளிக்கப்படும் உணவுப் பொருள்கள் மற்றும் சேவைகள் நீங்க, குறைந்தது ரூபா 15,000 — வரை சேர்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே இவ்விழா சிறப்புடன் இனிது நடைபெற ஈழத்துச் சைவப்பெருமக்களை இயன்ற பொருஞ்சுதவி புரியுமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன்.
வரவேற்புச்சபை

தலைவர் : சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன், தனுதிகாரிகள் : கா. நடேசன், த. சிவலிங்கம், காரியதரிசிகள் : வி. அல்லிராசா, ச. அம்பிகைபாகன்.

சென்னையிலிருந்து வெளிவரும் சமாச வெளி யீடாகிய “சித்தாந்தம்” மலர் 33 இதழ் 12 ல் (டிசம்பர் 1960) இராவசாகிப் நல். முருகேச முதலீயார் அவர்கள் “திருக்கேதீச்சரம் சேர்மினே” என்ற தலையங்கத்துடன், தாய்நாட்டுச் சைவர்களையெல்லாம் திரண்டு வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார். இதே இதழில் ஆண்டு விழா அறிக்கையும் அன்பும் முதற்கண் இடம் பெற்றுள்ளன. (தொடரும்)

திருவள்ளுவரின் கடவுட்

(20 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வந்துள்ளனர் அவர். வள்ளுவரும் உலகிலுள்ள உயரிய சமயக் கொள்கைகளையெல்லாம் எடுத்துத் திரட்டி ஒரு தனி நூலாக்கிச் சிறப்பெய்தினர். ஆயினும் சமயம் கடந்த சமரச நிலையில் நின்றே அவர் நூலை இயற்றியுள்ளார்.

“சமயக் கணக்கர் மதிவழி உருது உலகியல் கூறிப் பொருளிது வென்றார்” வள்ளுவர். ஆனால், கடவுள் நம்பிக்கையற்ற சிந்தனையின் பயனாக விளைந்தவை அல்ல வள்ளுவர் கூறும் கருத்துக்கள். சிறந்த தெய்வபக்தியினால் பண்பட்ட அவரது இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து புறப்பட்ட உண்மைகளே அவை. வள்ளுவருடைய கொள்கைகள் அவர் கணவுகள். அவரது உன்னத இலட்சியங்கள் யாவும் அவர் நூலிலேகாணக் கிடக்கின்றன. தளர்ந்த உள்ளங்களுக்கு ஊக்கம் தரும் கொள்கை அவர் சடவுட் கொள்கை. கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவனுக்கும் நம்பிக்கையை உண்டாக்கும் பண்பு, அவரது பண்புகளுட் சிறந்த பண்பு. கடவுள் பக்தியை உயிர்நிலையாகக் கொண்டு நன்னெறியில் நிலைத்து நிற்கவேண்டுமென்பதே வள்ளுவரின் உயரிய கொள்கை.

A. Sivaranganandar

அரசாங்க பிரசர நிலையத்தில் பெறக்கூடிய நூல்கள்

தமிழில் சட்ட சம்பந்தமான நூல்கள்.

Rajathurai Rajakumar

			விலை	தபாற செலவு
			ரூ. ச.	ரூ. ச.
1.	அத்தியாயம் 60 காரச் சார்திகள் சம்பந்தமான ஒழுங்குகள் ஏற்பாடு செய்வதற்கானதொரு கட்டளைச் சட்டம்	0 10	0 10
2.	அத்தியாயம் 91—நொத்தாரிஸ்மார் சட்டம்	1 30	0 35
3.	அதிகாரம் 95—கலியாணப் (பொதுச்) சட்டம்	0 55	0 20
4.	(i) 1940 ம் ஆண்டின் 15 ம் இலக்க கலியாணப் பதிவுச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான சட்டம்	0 50	0 10
	(ii) 1944 ம் ஆண்டின் 49 ம் இலக்க ஷி		
	(iii) 1945 ம் ஆண்டின் 20 ம் இலக்க ஷி		
	(iv) 1946 ம் ஆண்டின் 34 ம் இலக்க ஷி		
5.	அத்தியாயம் 104—தத்துவப் பத்திரங்கள் சட்டம்	0 20	0 10
6.	அத்தியாயம் 115—வீட்டுப் பணியாளர் பதிவுக் கட்டளைச் சட்டம்	0 30	0 10
7.	அத்தியாயம் 116—தொழிற் சங்கக் கட்டளைச் சட்டம்	0 80	0 20
8.	அத்தியாயம் 120—வியாபாரப் பெயர்கள் கட்டளைச் சட்டம்	0 40	0 10
9.	அத்தியாயம் 198—கிராமச் சமுதாயச் சட்டத்தின் மறுபதிப்பு	1 30	0 35
10.	1947 ம் ஆண்டின் 17 ம் இலக்க கிராமச் சமுதாயச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான சட்டம்	0 10	0 10
11.	1935 ம் ஆண்டின் 19 ம் இலக்க இலங்கையிலே முடிக்குரிய காணியின் கிரமான பண்படுத்துதலுக்காகவும் பராதினைப் படுத்துதலுக்காகவும் ஏற்பாடு செய்வதற்கான சட்டம்	1 05	0 35
12.	1939 ம் ஆண்டின் 31 ம் இலக்க கல்வி அபிவிருத்திக்கு ஏற்ற ஒழுங்குகள் செய்யவும் அதைப்பற்றிய நியாயப் பிரமாணத்தைத் திருத்தித்திரட்டுவதற்குமான சட்டம்	0 45	0 20
13.	1939 ம் ஆண்டின் 32 ம் இலக்க பிரசவ உதவிப் பணக் கட்டளைச் சட்டம்	0 30	0 20
14.	1941 ம் ஆண்டின் 27 ம் இலக்கச் சம்பளச் சபைகள் சட்டம்	1 10	0 35
15.	1942 ம் ஆண்டின் 45 ம் இலக்க தொழிற்சாலைகள் சட்டளைச் சட்டம்	2 75	0 35
16.	1945 ம் ஆண்டின் 43 ம் இலக்க ஒரு ஸ்தல அரசாங்க சேவையை அமைப்பது ஒழுங்குபடுத்துவது முதலிய ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கான ஒரு சட்டம்	0 40	0 10

குறிப்பு.—அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியச்சர், தபாற் பெட்டி இலக்கம் 500, கொழும்பு என்ற விலாசத்தில் நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.